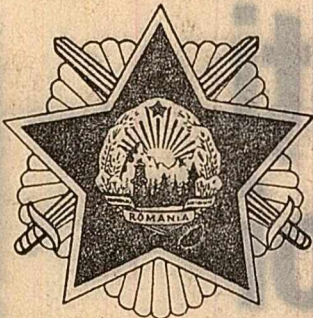

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7477

Vineri 29 septembrie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

FERMENTUL INIȚIATIVEI ÎN FERMELE AGRICOLE

LA BROȘTENI

ÎN ULTIMA TOAMNĂ A PLUTELOR...

O năstrucnică poză a lui Nică a' lui Ștefan a' Petrii — care, vă amintiți, a' fărmat a' un bolovan colbi de birne a' frinucă și una din caprele ei rinoase — a deschis larg Broștenilor porțile spre literatură. Cele trei pagini savuroase din amintirile lui Ștefan și au constituit prima monografie a acestui mărunț sat risidit pe valea Bistriței. Și iată că azi, Broșteni, satul de munte în care „nu se rusina lupul să se arate ziua-măzăr-mare”, își scrie o istorie nouă. În trei ani, el va deveni oras. Cu blocuri-turn de 11 etaje (patru la număr), cu blocuri pentru hoții de lucrează în minele de la Lesul Ursului, cu apartamente de 3 și 4 camere (1.812 cu totul) pentru familiile broștenilor vestiti prin numărul copiilor aduși pe lume (numai în comuna lor sînt 168 de mame eroine). Cu complex hotelier și cu actual comercial, cu cinema-scop. Și cu liceu — un liceu așezat la o avîrlitură de băt de bisericuța din lemn de brad și țisă unde Nică a' învățat pe de rost „Inerul a' strigă și ai scotă la iveală comorile ascunse. Cu grîi în miezul pămîntului. Exploatarea miniere de la Lesul Ursului, de la Barnari, din imediata apropiere a Broștenilor, au dat afechiv zonei a' acestei o' nouă viață, au impulsionat puternic activitatea economică, au adus aici oameni din toată țara. S-au învățat meserii noi, s-au cîștigat bani

Sanda FAUR

(Continuare în pag. a II-a)

În numai cîteva luni de la înființare, fermele agricole de stat s-au dovedit a fi un cîmp larg de manifestare a capacității creatoare a specialiștilor, a lucrătorilor permanenți din aceste unități. Acest lucru este demonstrat și de experiența întreprinderilor cu profil zootehnic industrial, în cadrul cărora, cu toate că există un proces tehnologic precizat, au fost găsite nemăsurate elemente de modernizare, au început să fie puse în valoare surse importante de mîre a producției și beneficiilor.

Ne oprim la Întreprinderea agricolă de stat Mihăilești, situată în preajma Capitalei, al cărei profil se dezvăluie de la prima vedere. În halo de același tip, sute de mii de păsări „domciliate” la parter și etaj sînt deservite printr-un sistem de mecanizare și parțial de automatizare, pe baza unei tehnologii moderne. Aici se realizează indici înalți mai ales în ceea ce privește productivitatea muncii. O singură îngrijitoare are de recoltat anual 980 mii ouă, dar multe dintre ele depășesc granița unui milion. După crearea fermelor, pe ansamblul întreprinderii, în decurs de un an, productivitatea muncii pe salariat crește de la 160.000, la 227.000 lei. Există posibilitatea ca, încă din acest an, să se realizeze mia de ouă în 10 ore/om, față de 13-14 ore ce consumau înainte de înființarea fermelor.

Lărgirea atribuțiilor, a competențelor și răspunderii celor ce lucrează în sfera nemiloșită a producției agricole, ca și alte prevederi cuprinse în Hotărîrea Plenei C.C. al P.C.R. din martie a.c., au stimulat gîndirea creatoare a specialiștilor, ale cărei rezultate se materializează în creșterea producției, în condiții de economicitate incomparabil mai ridicată față de trecut. Începînd din trimestrul II și pînă în prezent, producția a crescut cu 1,6 milioane ouă, acoperind astfel ne-realizarea planului pe trimestrul I la fostele G.A.S. Alba și Străluțari, care au intrat în cadrul întreprinderii. În aceeași perioadă, ca urmare a reducerii cheltuielilor, s-a realizat un beneficiu de 5.911.000 lei. Rezultate bune s-au obținut îndeosebi la ferma de creștere a pulilor de înlocuire condusă de ing. zootehnist MONICA LEPSA. La un lot de 100 mii pui, crescuți pînă la vîrsta de 165 zile, pierderile au fost reduse la 5,7 la sută, adică la jumătate față de cît erau înainte.

La ferma Alba, condusă de ing. zootehnist SOFIA SIMON, după trecerea la activitatea pe principiul fermelor se obține o producție lunară superioară prevederilor, cu numai 28 muncitori permanenți și 4 tehnicieni, față de 52 îngrijitori și 26 salariați tehnico-administrativi, cît erau înainte. Pe întreaga întreprindere numărul de salariați a scăzut de la 398, la 300, realizîndu-se economii la fondul de salarii în valoare de peste 900 mii lei pe an.

O trăsătură comună, definitorie, pe cale de a deveni dominantă în activi-

tatea șefilor de fermă, se referă la împletirea organică a gîndirii tehnice și economice. Studiind cu atenție procesul tehnologic al incubăției la scară industrială, ing. zootehnist LUCIA BIRCA a găsit resurse nevalorificate pentru obținerea unui număr mai mare de pui viabili, sănătoși, care să satisfacă cerințele celor 7 întreprinderi agricole de stat unde aceștia se livrează. „Inițiativa cu ovoscopia”, așa cum i se spune aici, se referă la un supracontrol al ouălor destinate incubăției, neprevăzut în tehnologie. Defecțiuni care scapă ochiului liber sînt puse în evidență cu ajutorul ovoscopului.

Constantin BORDEIANU

(Continuare în pag. a III-a)

Noi capacități de producție

La Combinatul de industrializare a lemnului din Rîmnicu Vilcea a intrat în producție, înainte de termen, a doua secție de furnire estetice, prevăzută în planul de dezvoltare al acestei unități. Prin intrarea în funcțiune a acestei secții, capacitatea de producție a combinatului la acest sortiment se dublează. Furnirele din nuc, paltin, stejar și din alte esențe realizate aici sînt destinate fabricilor de mobilă din țară, precum și exportului.

Au început probele tehnologice la noua fabrică de celuloză construită în etapa a 2-a de dezvoltare a Combinatului de celuloză și hîrtie din Lunca Sucevii. Noua unitate are întregul proces de producție complet automatizat. Fabrica va produce anual 60.000 tone celuloză, care va fi folosită la producerea hîrtiei Kraft subțire sau creponată, necesară confecționării de saci.

(Agerpres)

VIZITA TOVARĂȘULUI TODOR JIVKOV ÎN ȚARA NOASTRĂ

La sosire, pe aeroportul Băneasa

Joi dimineața a sosit la București, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu soția, Chivu Stoica, Alexandru Birădeanu, Alexandru Drăghici, Ilie Verdeț, Iosif Banc, Manea Mănescu, Mihai Dălea, de membri ai C.C. al P.C.R. și de alte persoane oficiale. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, și soția, și tovarășul Todor Jivkov, și soția, s-au salutat călduros. Pionieri au oferit oaspeților buchete de flori.

Au fost de față Gheorghe Bogdanov, ambasadorul Bulgariei la București, și membrii ambasadei. (Agerpres)

La Cimpia Turzii

Joi la amiază, tovarășul Todor Jivkov și soția, împreună cu tovarășii Nicolae Ceaușescu și soția, au plecat într-o vizită în regiunile Cluj și Mureș-Autonomă Maghiară. Participă, de asemenea, tovarășii Iosif Banc și Mihai Dălea, precum și Gheorghe Bogdanov, ambasadorul R. P. Bulgariei în țara noastră.

La Cimpia Turzii, oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii Aurel Duca, prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.C.R., Clement Rusu, președintele Sfatului popular regional Cluj, de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, de numeroși oameni ai muncii. Dinere fete, îmbrăcate în frumoase costume naționale, oferă oaspeților buchete de flori.

Coloana de mașini se îndreaptă spre uzinele „Industria Sirmei” din Cimpia Turzii. Numeroși cetățeni ai orașului, fluturînd steaguri românești și bulgare, buchete de flori, fac o primire entuziastă conducătorilor celor două țări vecine și prietene.

Directorul general al uzinei, Ion Stanatiev, salută cu multă cordialitate pe oaspeți, face un scurt istoric al dezvoltării uzinei, înfățișează rezultatele și preocupările acestui harnic colectiv. În fața unei machete, directorul expune modul de organizare a uzinei, prezintă produsele sale, perspectivele de viitor.

Tovarășul Todor Jivkov se interesează de volumul producției realizată de uzină, de calitatea și caracteristicile produselor, de distichul mediu al muncitorilor.

Sînt vizitate apoi secțiile de oțelărie, laminor de profile, secția de tras sîrmă, precum și fabrica de electrozi.

În tot timpul vizitei, muncitorii, tehnicienii și inginerii salută cu aplauze și urale pe oaspeți, exprimînd sentimentele de prietenie frățească ce leagă cele două țări și popoare. Tovarășii Todor Jivkov și Nicolae Ceaușescu răspund ovăților multîmii, schimbă cu muncitorii călduroase stringeri de mînă.

Pe Valea Mureșului

După vizita la uzina „Industria Sirmei”, oaspeții se îndreaptă spre Tirgu Mureș. Frumoasa vale a Mureșului trăiește în aceste zile de toamnă bucuria roadelor bogate. Este vremea culesului; oamenii satelor se întrec în a strînge de pe ogoare belșugul lanurilor de porumb și al livezilor. Ca și în alte regiuni ale țării, și pe aceste meleaguri, țărînimea cooperatistă a obținut bune rezultate în muncă. Aceste rezultate se văd în înfățișarea prosperă a satelor, în bucuria oamenilor; cooperatorii care culeg porumbul sau seamănă grîul viitoare recolte, tractoriștii și muncitorii din livezi fac semne prietenești saluîndu-și recreea oaspeților.

La intrarea în regiunea Mureș Autonomă Maghiară, au sosit în întâmpinare tovarășii Nicolae Veres, prim-secretar al Comitetului regional de partid, Ioan Benko, vicepreședinte al sfatului popular regional, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile orașului Ludus, țărani cooperatori din comunele din împrejurimi. Un grup de tineri oferă conducătorilor buchete de flori.

Următorul popas este făcut la termostocul Ludus-Ternut, cea mai mare unitate producătoare de fier din regiune. (Agerpres)

George SECUIA
Aurel URZICU
(Continuare în pag. a V-a)

Stimulenții economici ai creației artistice populare

Puține țări se pot mîndri astăzi cu o artă populară autentică atît de bogată ca a noastră. Satela românești, păstrînd tradiții venite din vremea tracilor și a strălucitoarelor culturi dacice, alcătuiesc zone etnografice vii, unde pot fi întâlniți numeroși creatori populari stăpîni pe tainele meseturilor artistice. Realizate adesea cu un excepțional simț al frumuseții, produsele acestor creatori sînt solicitate de o mare parte a populației pentru valoarea lor utilitară, dar și găsesc tot mai mulți cumpărători care le apreciază calitățile estetice, decorative.

Stimularea acestor valori artistice și-a găsit în ultimele două decenii un cadru organizat prin activitatea atelierelor creației populare, concursuri, biennale de artă populară încheiate cu expoziții care pun în lumină talentul creatorilor populari. Mulți dintre ei au fost atrași să lucreze în cooperativele de artă populară și artizanat.

Nu este foste însă nici pe departe bogatul potențial creator pe care-l avem pentru a produce obiecte de artă populară autentică în cantitățile cerute pe piață. Un sondaj sumar făcut de O.N.T. în rîndul străinilor care ne vizitează țara a arătat că aceștia nu găsesc în magazine decît puține covoare lucrate în motive naționale, costume populare, împletituri de tot felul; nu prea au de unde să-și procure păpuși, ceramică tradițională, îndeosebi colorată, cîni, ulcioare, farfuri din Maramureș, Moldova și Ardeal; sînt mult căutate produsele din lemn cu incrustări metalice, mai ales cele executate în regiunea Hunedoara, ouăle încondeiate în Bucovina, țesăturile făcute din pîr de capră în zona Argeșului, țesături și articole de port specific unor centre din regiunea Bacău. Multe asemenea piese lipsesc nu pentru că nu ar avea cine să le facă. Dimpotrivă! Dar în calea meserilor populari a-păr o serie de bariere artificiale.

Cum a ajuns fitilul de lampă urzeală pentru covoare

Un grup de femei, din comuna Domnești-Argeș, ne-a spus că le este destul de greu să-și mai înnoiască piesele de port popular, deoarece nu mai au de unde cumpăra articiul și bumbacul folosit, prin tradiție, la țesutul și cusutul fiilor, linca pentru ales fote sau bătut în țesătură, mărgele și fluturășii care se caută în satele de pe Valea Doamnei. „Primim puțin bumbac colorat — ne spune Ion Lungu, gestionarul secției de galanterie a cooperativei din comună. La noi se caută mai ales fire în nuanțe negre, roșii, grenă, mov, dar ni se trimite culori care nu se potrivește portului local”.

Alicea trimisă la sate în locul articiului, remarcă sîngera Elisabeta Căpățîna, care-și țese încă îmbrăcămintea, este puțin rezistentă, se decolorează repede, iar la spălat pătează țesătura. Femeile, în lipsă de materii prime adecvate, folosesc ata de papioță pentru ni, vopșesc mătase albă pentru bătut în țesătură... dar nu mai realizează obiecte de calitate celor de datădat, ajungîndu-se deseori la denaturări.

Anchetă realizată de Adrian MITESCU și Ion CIUCHI

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAG. A III-A

■ Tonul il dau cerințele beneficiarului

■ La „Grivița Roșie”-București

Cum se explică somnolenta schimburilor II și III?

Dumitru POPESCU
(Continuare în pag. a II-a)

Prin panopticum?

opinii

A apărut recent în librării traducerea cărții scriitorului american Harper Lee „Să ucid o pasăre cântătoare”, distinsă cu premiul „Pulitzer”. Dincolo de grava problemă socială care stă în centrul lui — lupta împotriva discriminării rasiale din S.U.A. — romanul atacă cu o mare finețe psihologică chestiunea, atît de controversată, a educației noii generații.

Trebuie luată de mînă cu un gest energic și aspru și dusă acolo unde vrem noi, fără să ne sîncinim de marile ei dorinți? Trebuie smuls brutal din fața tuturor tentațiilor pe care vîta i le scoate în cale la tot pasul? Trebuie lăsată să-și găsească singură drumul pentru a avea satisfacția propriei ei descoperiri, cu riscul de a cădea în capanele, de a se rătăci? Sau trebuie să-l supraveghem îndeaproape fiecare gest, rămînd în mereu în umbră, intervenind numai atunci cînd este absolut necesar? Avem capacitatea de a-l transmite, o dată cu laptele, cu hrana de fiecare zi, cu primele instincte, sentimente și gînduri — ceea ce avem mai bun în noi? Și dacă da, cum reușim să facem noi înșine mai înți această selecție?

Prima parte a articolului a apărut în „Scinteia” Nr. 7476 din 28 septembrie a.c. sub titlul: „Stea noastră”.

Cum izbutim să alegem pentru a nu transmite de-a valma, așa cum am preluat? Și de unde găsim forța de a propulsa totul convingător, în constința celor care ne urmează? Iată reflecții pe care le trezeste cartea „scriitorului american. Sint, desigur, întrebări eterne. Într-o formă sau alta au frîmțat mintea oamenilor cu milenii în urmă și o vor mai frîmța lungi și scurte secole în viitor. Dar ele fac parte din acea categorie de lucruri ce par mereu noi — ca iubirea, progresul, idealul și călătoria — fiecare generatie vrea să le dea un răspuns propriu, original.

De fiecare dată tinerilor li se pare că ceea ce se petrece cu ei nu s-a mai petrecut niciodată cu nimeni. Că în viața lor totul a fost diferit. Că lor de astăzi nu le poate intra în cap de pildă, cum puteau trăi oamenii înainte fără tranziție, fără mașină, fără magneto-

fon. Se uita în cite o fotografie veche și pufnea în ris vîzînd cum era îmbrăcată bunica. „Sărăci bătrîni” — spun cu compătimire și condescendență. Romanticismul celor dinaintea lor li se pare naiv, poezile și cîntecele lor, puerile, dansurile lor, nevinovate. Li se pare că, neavînd la dispoziție televiziunea, aceștia au dus o viață de trogloditi. În realitate, întregă această reprezentare pe care și-o fac despre strămoșii și părinții lor este îngrozitor de falsă, de neadevărată, de nedreaptă. Ea li îndepărtează mult de esența vieții. Și le hrănește aroganța, aerul de superioritate abia ascuns.

La rîndul lor, adulților li se pare că niciodată lumea n-a avut atît de mult de furcă cu tineretul. Că generațiile vechi, în tot ce au mai bune, aveau o adelescentă romantică și imberbă, în timp ce tinerii de azi și-au pierdut sentimentul, au devenit cinici.

Li se pare că lumea modernă le-a sucit acestora capul, le-a răpit supunerea și respectul față de părinți. Le vine din ce în ce mai greu să-și înțeleagă, uneori chiar să-și îndrume în viață. Am cunoscut părinți stăpîniți de o adevărată panică. „Ce-i de făcut cu acești copii? — spuneau. Sînt precoci și nerăbdători să trăiască totul dintr-o dată. Sînt, penitios și nu mai știu să se mulțumească cu ceea ce au. Ce noi nici nu visăm și aceasta li se pare abia un minimum”.

Adulții sînt mai întotdeauna tentați să rezolve problemele spinosae ale tinerilor prin definiții, prin sentințe, prin generalizări. Se întîlesc trei părtini și constatănd onecară similitudină ale cazurilor, formulează o axiomă. În realitate fiecare are de rezolvat o problemă psihologică particulară, de descoperit necunoscutul propriu. Cînd apelezi la definiții,

realitatea începe însă să-și scape și necunoscutele se află în tot, mai mult în necunoscut.

Există în pedagogia curentă concepția „monitorului”. Se elaborează un decalog, un cod restrictiv care are drept țel să evite contactul înărilor cu orice zonă gravată de noxe morale. Acest cod nu ține, desigur, seama de individualități, de varietatea și complexitatea personalității tinerilor. Fîind plămînit în abstract, el se raportează unui tip convențional, aproape inexistent în realitate. Dar o dată stabilit acest cadru, monitoratul nu mai are de rezolvat decît chestiunea pazei, a unei viroase paze a normativelor de restricție. Tînarul devine din punct de vedere teroretic un deținut. Se trage în jurul lui un cerc imaginar, un fel de zid nevăzuit, de penitențiar, și orice pas făcut în afara se sancționează ca un gest de nesupunere, ca un virtual act de evadare. Uneori tînarul face acest pas conștient, exasperat de mișcarea îngustă în tarcul în care a fost închis, chemat de mirajul spațiilor exterioare. Alteori însă, nepermădit. Cînd li se deschid aripile, el zboară și întocmai ca păsările, vede că nu se izbește de nici o graniță. Monitorul cu

Dumitru POPESCU
(Continuare în pag. a II-a)

Întîlniri cu savanții chinezi

Prof. dr. docent Ion ZUGRĂVESCU
membru corespondent al Academiei

Mișcarea științifică chineză se afirmă prestigios prin realizările sale în diferite domenii. Rolul hotărîtor în această evoluție l-a avut, desigur, instalarea puterii populare, care a deschis zăgazurile ferecate de conservatorismul milenar.

Dornic să cunoască îndeaproape rezultatele muncii de cercetare științifică ale colegilor chinezi în domeniul chimiei, am folosit cu bucurie prilejul de a face o vizită de informare în Republica Populară Chineză.

Această vizită, care a durat trei săptămîni și care s-a desfășurat în cele mai bune condiții, mi-a prilejuit cunoașterea unor aspecte principale ale activității de cercetare a specialiștilor chinezi, pe care voi încerca să le împărtășesc în rîndurile ce urmează. Institutul de Chimie al Academiei din Pekin, unul din cele mai vechi din China, a cunoscut în ultimii 12 ani o dezvoltare impetuoasă. Aici lucrează peste 400 de cercetători repartizați în cele cinci secții, reprezentînd ramurile principale ale științelor chimice. Deoarece institutul nu este profilat, tematica nominalizată pe sectoare apare cu un conținut variat. M-am interesat îndeosebi de cercetările din cadrul secției de chimie organică ce urmărește stabilirea unor noi relații dintre anumite însușiri de ordin fizic ale compuşilor organici și reactivitatea lor moleculară. În afara de

problemele teoretice de cinetică chimică, cristalografie, sinteză organică etc., se remarcă de asemenea studiile ce se pronunță caracter practic îndreptate asupra schimbărilor de ioni, polipropilenei și a silicinelor, cu atît de variate aplicații în tehnica modernă.

După o călătorie de o zi și o noapte cu trenul, am ajuns la Cian cium, important oraș al Chinei de nord. După eliberarea țării, aici a luat ființă, sub egida Academiei de Științe, Institutul de chimie aplicată.

Această mare unitate științifică are un personal de 1.300 cadre, dintre care 450 specialiști cu studii superioare. Cercetarea este axată în cea mai mare parte pe domeniul polimeric, diversele laboratoare, secții și sectoare colaborînd activ în rezolvarea unei tematici comune. Mi-au reținut atenția îndeosebi cercetările legate de polimerizarea butadienei în prezența unui amestec de noi catalizatori de tip Ziegler-Natta. Sectorul de radio-chimie, puternic dezvoltat, se ocupă cu succes de influența rețiculantă a radiațiilor asupra polietilenei, precum și de mecanismul degradării polimerilor uzuali sub influența luminii. În afară de acestea, în laboratoarele institutului se cercetează aspecte variate și intere-

(Continuare în pag. a V-a)

pagina economică

TONUL ÎL DAU

CERINȚELE

BENEFICIARULUI

tribuna experienței înaintate

După un dialog de aproape două ore, directorul uzinei „24 Ianuarie” din Ploiești, ing. Ilie Iliescu, ne spune: „Ritmicitatea în fabricație și în livrări este unul din scopurile imediate ale organizării științifice a producției și a muncii. De este, totodată, o dovadă incontestabilă, certă a unei activități chibzuite, bine puse la punct în orice unitate industrială. Noi ne-am convins din proprie experiență că, în esență, a produce ritmic înseamnă a livra la termen produsele contractuale fabricate, potrivit cerințelor beneficiarului, a reîntri astfel sistematic, la o scară mereu înaltă, fondurile cheluite, în general înseamnă o viață economico-financiară sănătoasă...”

gile de fabricație, aglomerarea producției și a livrărilor în spre sfârșitul lunii.

Totuși, mai este un factor care asigură succesul și care merită în mod deosebit evidențiat, și anume: informarea zilnică a conducerii întreprinderii asupra tuturor aspectelor activității economice din uzină, potența de a preveni eventualele mici dereglări.

Finalitatea muncii — exprimată prin respectul față de cerințele beneficiarului, față de contractele economice încheiate, iată caracteristica acestei uzine! Cite întreprinderii constructoare de mașini au ajuns la un asemenea nivel? Extinderea experienței amintite am dori s-o aplaudăm. Cit mai curând.

Viorel SALAGEAN

Afirmările de mai sus au fost argumentate cu fapte din uzină. Mult din întreprindere își amintește dificultățile ce au existat cu circa doi ani în urmă, din lipsa totală de ritmicitate în producție considerată de neînțeles: reclamații peste reclamații din partea beneficiarilor, ore suplimentare, derizorii în secțiile de fabricație, nesiguranta permanentă a realizării indicatorilor de plan.

Meritul colectivului uzinei este că nu s-a împicat cu această situație de compromis economic și a găsit resurse de a pune la punct întregul organism al producției.

Pericolul neritmicității a fost definitiv înlăturat. De la începutul acestui an, uzina a realizat decada cu decada, cu precizie de sezon, atât producția marfă, cât și producția marfă vândută și încasată. Curba realizărilor zilnice este aproape o linie... dreaptă, ascendentă, ceea ce demonstrează lipsa acelor perioade de relaxare și de vîrj devenite aproape tradiționale în alte unități constructoare de mașini. Și, ca o încununare a eforturilor, toate comenzile au fost onorate la termen, contractuale sau chiar mai devreme. Plusul de beneficii de peste 1.000.000 de lei, realizat în opt luni, economic înseamnă la prețul de cost sintetizat preocuparea colectivului pentru a mări eficiența fabricației. Directorul uzinei ne explică:

— O condiție sine qua non a unei desfășurări a producției în fiecare întreprindere este cunoașterea, din timp și cu exactitate, a ceea ce trebuie să se producă, într-o perioadă de plan. Prima grijă, după ce dezerideratul de mai sus este îndeplinit, trebuie să fie acoperirea cu repartiții și contracte a întregii producții. Cu mult timp înainte de începutul acestui an, noi am cunoscut prin amănunt structura întregii fabricații, contractele erau în majoritate încheiate, fapt ce a permis pregătirea judicioasă a producției, întocmirea unor programe realiste de lucru.

— Evident, în acest mod ai reușit să pui pe temelii solide viitoarea bază materială a întreprinderii. În prezent, după cite știm, sintezi din nou în perioada în care trebuie să satisfacă cerințele amintite de dumneavoastră...

Da, până în prezent am primit repartiții pentru întregul an, dar transferul din producția anului viitor, din care jumătate am și contractat-o cu beneficiarii. La unele surse importante contractele sînt de acum încheiate sub forma de...

— Serviciul de desfacere este în plină dezvoltare. În fiecare săptămână, serviciul aprovizionare elaborează până în cele mai mici amănunte planul de aprovizionare, specialiștii de la constructură-sfîrșit întocmesc documentația tehnică pentru fiecare produs, iar cei de la tehnologie precizează cu rigurozitate procedeele de lucru și consumurile specifice. O dată stabilit un asemenea cadru general, se coboară încă o treaptă spre producția propriu-zisă, spre secțiile, atele și locurile de muncă. Directorul șef al uzinei, ing. Virgil Ghițescu, își aduce aminte că nu cu mult ani în urmă, notîndu-se de grafic de producție sau programare internă nu era cunoscut. Acum însă vorbește despre asemenea lucruri ca despre ceva inerent producției.

— Programarea operativă a producției se face în fiecare lună după criterii precise, verificate cu exigență în întreprindere. Cînd se întocmesc graficele de producție, întîlnim alături la masa de lucru cadrele din serviciile de desfacere și aprovizionare, șefii de secții, anumiți maeștri din atele. Primul căruia „se dă cuvîntul” este reprezentantul serviciului desfaceri. El este cel care dă tonul, cum se spune, precizînd obligatiile imediate statornicilor prin contractele economice. Discuțiile care urmează nu sînt exantive datorită clarității eventualelor posibilități de amina-re a termenelor de livrare, ci numai pe modul concret de acțiune în scopul realizării și expedierii produselor la timpul prevăzută în contracte.

— Print-un asemenea stil de muncă s-a reușit ca treptat să se înlăture neplăcerile determinate de lipsa de materii și materiale, decalajul necorespunzător în toate veri-

urmărind activitatea unei uzine cum este „Grivița Roșie” din București, în mod legitim te preocupă felul în care colectivul și conducerea ei își încordează forțele pentru a face față cât mai deplin sarcinilor de livrare a utilajelor tehnologice pentru marile șantiere industriale. Acest interes este în cel mai înalt grad. Pe planul activității uzinei, realizarea lui depinde de productivitatea cu care se utilizează fiecare minut de oră și schimb de lucru, ceea ce, pe șantier influențează deosebit de mult, factor esențial al eficienței investițiilor.

— Ascultăm explicațiile ing. MIHAI POPA, șeful serviciului planificării uzinei:

— În 8 luni, producția globală s-a realizat în proporție de 101,6 la sută, iar la producția marfă planul s-a depășit cu peste 800.000 lei. Toate aceste realizări își sporesc importanța, stînd „că prețul de cost a fost redus cu peste 700.000 lei. Beneficiile suplimentare se ridică la 14.000.000 lei.

Un bilanț pozitiv. Se simte deci vitalitatea organizării științifice a producției și a muncii, dar și faptul că rezervele interne nu au fost fructificate pe deplin. De aceea punem întrebarea: cum s-a realizat planul sortimental?

— Aici nu stăm așa bine. Din cele 17 sortimente, pe 8 luni sîntem „sub plan” la 5.

Notăm cîteva procente: utilaj tehnologic 73,1 la sută, adică mai puțin cu 1.500 tone decît se prevăzuse, cazane 85,1 la sută, piese turnate din fontă 89,9 la sută, piese turnate din oțel 90,2 la sută. Cu alte cuvinte mai sînt sortimente „perse-cutate”. Insistăm și punem a doua întrebare: în ce mod credeți că se poate rezolva problema îndeplinirii integrale a planului sortimental? Ne răspunde tov. GHEORGHE COTOVELEA, secretarul comitetului de partid pe uzină:

— Cred că prin acoperirea celor trei schimburi de lucru și prin creșterea exigenței întregului nostru colectiv față de sporirea productivității muncii.

— Indirect, am primit, deci o invitație de a cerceta evoluția ritmului de lucru pe schimburi.

— 19 septembrie, orele 23.45. E aproape de miezul nopții, grădile hale ale uzinei dau impresia de repaus. Această senzație ne e confirmată atunci cînd împreună cu tov. Octavian Drull, pe care l-am găsit la poartă, pămîm în cazangerie. Chiar înăuntrul întinșim un grup de cîțiva muncitori care schimb au început de aproape o oră — întîrzie la „un pahar de vorbă”. Printre ei, macaragiu POPA V. NICOLAE și legătorul ION CHIVU.

— Unde îl putem găsi pe maestrul de schimb?

— Mastru de schimb? Nu există așa ceva în schimbul de noapte.

Lipsă totală de asistență tehnică? Nu vine să credem. Continuum pasii. La linia de carbonare, muncitorul Nicolae G. Nicolae ne confirmă: „Nu ne asistă nimeni. De altfel, noi sîntem meseriași vechi, încăl asistență tehnică ar fi poartă de intrare în fabricație. Proiectare calitate? Nu vă mirați. Eu le controlez”. Alți pași... Strungarul MARIN TOMA... ia masa. Strungul său — un uriaș Carusel — lucează singur.

— Merge treaba?

— Cîntec fine prezenta?

— Muncitorii poartă la ceasul de la poartă.

— În cazangeria noastră și în cea veche, îniseta e pigmentată, ici-colo, de fiecare dată un cazanger, un sudor și un cazangiu. Parcurgem hala de montaj, vopsitoria, atelierul mecanic-sef. Nimeni. Utilajele așteaptă rînduite în ordine. Însă OMUL, îniseta. La secția mecanică, ceva noștri cuvintele tov. OVIDIU SAVE-LIEV:

— În toată secția, în tura aceasta sîntem doar trei oameni. Unul a rămas din schimbul de după-amiază. Tine loc la Florea Dorobantu, care nu a venit la lucru.

— Dar știți ce aveți de făcut pînă mâine dimineață, aveți programe de lucru?

— Așază, șeful de brigadă ne-a lăsat ce să găsim în tura noastră. Dacă terminăm găsim în cotă, nuare alte piese trasate. Mai sînt destule.

— Ne lămurim deci ce este cu programarea. Se a din grămadă și se lucrează „după puteri”.

— La forță, întîlnim, în sfîrșit, un cadru tehnic: maestrul KANAIT POPA, care ne mărturisește:

— Am început lucrul puțin mai tîrziu, pentru că au întîrziat 4 oameni.

— Ați produs ceva pînă acum? (era ora 0.45).

— Încă nu...

— Același aspect și în secția turnătorie. Ne intersectăm cu cîteva „plimbări”: David Alexe, Ionuț Nicolae și alții. Misterul ni-l dezvăluie maestrul (al doilea maestrul întîlnit, dar și ultimul în toată uzina) STAN NGA: „Eu am tot oamenii prezente, dar cînd am preluat schimbul, linia de alimentare cu curent era ruptă. Din această cauză, macaralele au stat, cuptoarele s-au răcit. Pentru reparare trebuia doar un simplu sudor, pe care l-am găsit abia la ora 22. Pînă s-au reînălțat cuptoarele, alte ore. O să dăm producția abia spre dimineață”. Notăm și valoarea producției

— Alte mii de lei se economisesc datorită inițiativelor luate de medicul veterinar VIORICA IONESCU, care a căutat și a găsit posibilități de a se utiliza substanțe dezinfectante mai ieftine și mai ușor de procurat.

— Dar nu numai șefii de fermă sînt promotori ai noului. De aceeași receptivitate dau dovadă numeroși lucrători permanenți care aduc o contribuție substanțială la găsirea și mai ales la punerea în valoare a unor resurse de economii.

— Avem în față exemple deosebite de concludențe care atestă justetea prevederilor Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. privind îmbunătățirea activității G.A.S. — în care, între altele, se arată necesitatea pregătirii unor lucrători cu calificare mai largă care să poată mînuși întreaga gamă de tractoare, mașini agricole și instalații după nevoile muncii în ferme. Muncitorul cu un grad ridicat de calificare este indispensabil mai ales în condițiile zootehniei industriale, în cadrul căreia se im-

— La Combinatul de celuloză și hîrtie de la Brăila, la numai cîteva luni de la punerea în funcțiune a instalațiilor, tonajul de celuloză papetară se produce cu 232 lei mai puțin decît prețul planificat, iar tonajul de hîrtie cu 120 de lei mai puțin.

— O analiză a rezultatelor arată că la unele mașini și instalații, chimicii brăileni au aplicat metodele cele mai bune de lucru — un regim tehnologic rațional, aprovizionare ritmică, folosirea utilajelor la capacitatea maximă, atîngînd astfel, înainte de termen, parametrii proiectați. În ultimele luni consumurile specifice au fost reduse la fibre cu 71 kg pe tonă de produs finit, cu 44 kg la caolină, 5 kg la colofoniu și cu 477 kWh la energie electrică.

— Unele măsuri aplicate în momentul exploatarei intensive a utilajelor au făcut ca și un alt obiectiv — linia de celofan — să atîngă parametrii de producție proiectați la scurt timp după intrarea sa în funcțiune.

— Într-un caz, în funcțiune, instalațiile de distilare în vid și cea de bitum, din cadrul noului Complex de fabricare a biturilor speciale de la Rafinăria Ploiești, au atins cu trei luni înainte termenii indicatorii de producție prevăzuți în proiect: 80.000 tone uleiuri industriale și respectiv 50.000 tone bitum pe an. Un șef de secție tehnică și de fabricație aduce specialiștii rafinăriei la pas și far depășirea parametrilor proiectați, realizîndu-se, de fapt, o producție funcționare, însemnate cantități de produse peste plan.

(Agerpres)

ce se poate realiza în 12 ore la secția turnătorie: aproape 200.000 de lei.

— 20 septembrie, ora 8.30. Parcurgem din nou secțiile. Atmosfera de lucru intensă. Pe deplin necesară. „Rărefierea” din timpul nopții trebuie compensată. Pe cazane, sau pe lingă ele, oamenii ciocinesc. Seful de echipă GHEORGHE ANDREI remarcă: „Ne lipsește „pantaloni” pentru fundul cisternelor. Noi avem

ei, cazangiu MARIN DUMITRU și sudorul ION MIHALACHE.

— Programul se termină la ora 15, de ce plecați mai devreme?

— În loc de răspuns... o ridicare din umeri. Cazul nu e singular. Între 14.45-15.15, asistăm la un veritabil „concurs” al grăbitilor, pe de o parte, și al întîrziților (din schimbul de după-amiază), pe de altă parte. Oamenii schimbului II au început lu-

na fiind părăsită de 84. Deci, o altă concluzie, confirmată de altele de conducerea uzinei. Pe de o parte, nu s-au creat încă cele mai bune condiții de lucru muncitorilor și cadrelor tehnice, aceasta fiind o „mostenire” de la vechea conducere tehnico-administrativă. Iar, pe de altă parte, preciza tov. Gheorghe Cotovelea, în unele formații de lucru se găsesc elemente eterogene. Unii

vorabil. Comparativ cu anul trecut, ea are în acest an un ritm planificat de creștere de peste 18 la sută, ritm care în 8 luni a fost substanțial depășit. Se situează în jurul procentului de 20 la sută. Apoi volumul beneficiului. Față de un plan anual de 28 milioane lei, în 1966 de abia s-au realizat 18 milioane lei. Amul acesta însă, în condițiile aceluiași volum planificat de beneficii, pe 8 luni, după cum am constatat, nu numai că s-a îndeplinit sarcina stabilită, dar s-au obținut suplimentar 14 milioane lei beneficii.

— Deci, pe „ansamblu”, uzina s-a aerisit, a biruit unele neajunsuri intrate în „tradiție”. Cum se grupează cauzele variației ritmului de lucru în cele trei schimburi?

— Ele au rădăcini adînci, datorîndu-se unor factori din interiorul uzinei, dar și din afara ei.

— Cel din interiorul uzinei... — Uzina s-a dezvoltat pe niște coordonate insuficient aprofundate. Vreme îndelungată s-a crezut că utilajele tehnologice se execută numai în cazangerie, neglijîndu-se secțiile de prelucrări mecanice. Numai în ultima perioadă s-a pornit pe calea reconsiderării organizatorice și de conducere a activității uzinei, iar rezultatele atestă justetea ei. De pildă, anul trecut s-au produs 6400 tone utilaje tehnologice, pentru ca în acest an cifra să se ridice la circa 12.000 tone.

— Cel puțin, acum este clar conturată direcția de acțiune în domeniul organizatoric și tehnologic a uzinei?

— În unele privințe da. Ne străduim să stăpînim fenomenele ce caracterizează activitatea uzinei. De aceea, s-a creat un compartiment de avizare, contractare și antecului, prin intermediul căruia și pe baza unor documentări tehnice și economice multilaterale, conducerea uzinei își exercită atribuțiile de a fi în competență și controla productivitatea muncii, prețul de cost și ritmul de lucru. Totodată, experimentăm un nou sistem de programare a producției, în funcție de succesiunea firescă a procesului tehnologic de montaj, pentru a prelînga înaintea termenelor de livrare a comenzilor față de beneficiari.

— Aminteați de factorii din afară. Vă referiți la spirîlul forului de resort?

— În concepția noastră, spriin înseamnă ca forul de resort să-și facă datoria. De ani de zile, producția nu se nominalizează în termen optim. Acum, pentru 1968, nu dispunem de documentații decît la circa 30 la sută din volumul planificat de utilaje tehnologice planificat. Cum să mai facem aprovizionarea tehnico-materială, să asigurăm defalcarea optimă a comenzilor pe luni, decada și schimburi, evitarea tuturor consecințelor neritmicității producției? Singuri nu putem identifica soluțiile raționale. Solicităm forul tutelar, adică Direcția generală pentru utilaj chimic și rafinării, ca și Institutul de cercetări și proiectări de utilaj chimic să-și îndeplinească atribuțiile pentru care au fost create.

— Poate că relațiile directorului general nu răspund „ad literam” la semnalele anchetei. Ele vizează, în mare măsură, cauzele de adîncime ale situației consemnate, care așa după cum am înțeles, în curînd va fi îmbunătățită. Poziția pe care se situează azi conducerea uzinei, colectivului ei, adică angajat în acțiune de organizare științifică a producției și a muncii, trebuie sărîntîntă intens de organizația de partid, de forurile respective, prin intervenții energice.

Petre NERFICU

Dan MATRESCU

La „Grivița Roșie” — București Cum se explică somnolența schimburilor I și III?

în plan să executăm cîte două cisterne pe zi. Azi însă...”

Lipsește materialele, deci. În secția prelucrări mecanice utilaj chimic, ne întîlnim cu maestrul EMIL SPIRLEA care a fost solicitat de cîteva ori. Desene, cote, dimensiuni, totul e rezolvat prompt. Gîndul nu duce la cel din schimbul de noapte: pe ei cine-l îndrumă, cînd au nevoie de desene, cote, dimensiuni?

— 21 septembrie, ora 14.45. La vestiarele secției cazangerie, numeroși grăbiți. Sînt gata „îmbăiați”. Printre

crul. În secția prelucrări mecanice utilaj chimic dorim să stăm de vorbă cu un inginer.

— Căutați degeaba, ne spune maestrul Ion Speriatu. După trei zile, „de veghe” care ar fi concluziile? În comparație cu schimbul I, celelalte schimburi se află într-o stare de... somnolență. Justificarea ne-o dă ing. Mihai Popa.

— Neacoperirea egală a schimburilor se datorește lipsei de muncitori și, în special, a celor calificați.

— Cum a evoluat „încălcarea” muncitorilor pe schimburi? În ce ne-a înfățișat situația pe 8 luni?

	Schimburile (în procente)		
	I	II	III
— muncitori	80,2	15,7	4,1
— ingineri și tehnicieni	83,8	14,9	1,3

— Pentru contracararea lipsei de muncitori calificați s-au preconizat unele măsuri — ca mărirea numărului elevilor din școala profesională a uzinei. Măsuri bune, însă luate tîrziu.

— Fluctuația forței de muncă nu a putut fi curmată. În 8 luni s-au angajat 643 de muncitori și au plecat 615. Ce înseamnă aceasta? În fiecare zi au fost angajați 3 noi muncitori, plecînd alți 3. Îngrijorătoare e și „mișcarea” cadrelor tehnice. S-au angajat 67 ingineri și tehnicieni, uzi-

În fermele agricole

(Urmare din pag. 1)

scopului. Se recuperează astfel un procent de 1,5-2 la sută din numărul ouălor puse la incubat. Acest procent, raportat la cei peste 2,5 milioane de pui obținuți anual, arată că se evită pierderea a zece de mii de ouă.

— Valoarea spiritului de inițiativă, a experienței și priceperii șefilor de fermă a dus la depistarea unor resurse pe care, în trecut, oamenii nu le observaseră sau le trecuseră cu vederea. Ing. Monica Leapsa, cu o activitate de 17 ani în producție, din care 13 numai în sectorul avicol, a trecut de mii de ori pe linia transportoarele de nutrețuri combinate din hale. Devenind șef de fermă, ea a „scotocit” și a găsit resurse de economii care să mărească veniturile fermei, fără nici un fel de investiții. Utitîndu-se cu atenție prin preajma sutelor de metri ai transportoarelor ea a constatat că, de fapt, compoziția asterutului este formată în cea mai mare parte din nutrețuri combinate risipite de păsări. După ce au fost cernute, acestea s-au vîndut crescătorilor de pește și unor cooperative agricole, încașîndu-se pînă acum 60.000 lei.

— Alte mii de lei se economisesc datorită inițiativelor luate de medicul veterinar VIORICA IONESCU, care a căutat și a găsit posibilități de a se utiliza substanțe dezinfectante mai ieftine și mai ușor de procurat.

— Dar nu numai șefii de fermă sînt promotori ai noului. De aceeași receptivitate dau dovadă numeroși lucrători permanenți care aduc o contribuție substanțială la găsirea și mai ales la punerea în valoare a unor resurse de economii.

— Avem în față exemple deosebite de concludențe care atestă justetea prevederilor Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. privind îmbunătățirea activității G.A.S. — în care, între altele, se arată necesitatea pregătirii unor lucrători cu calificare mai largă care să poată mînuși întreaga gamă de tractoare, mașini agricole și instalații după nevoile muncii în ferme. Muncitorul cu un grad ridicat de calificare este indispensabil mai ales în condițiile zootehniei industriale, în cadrul căreia se im-

bină armonios cerințele privind specializarea cu cele rezultate din necesitatea de a executa și alte operațiuni. Numeroase fapte dovedesc transformările adînci petrecute în modul de a acționa al lucrătorilor permanenți. Ele sînt legate de creșterea conștientărilor lor materiale, intrucît cîștigurile lor sînt deosebit de mari.

— Trecut repararea tavanelor din halele de pui s-a efectuat numai de cîteva echipe de meseriași. GHEORGHE DINU, de meserie lemnar, împreună cu ceilalți lucrători permanenți, au executat singuri toate reparările la hale, economisind 15.000 lei.

— În trecut, repararea tavanelor din halele de pui s-a efectuat numai de cîteva echipe de meseriași. GHEORGHE DINU, de meserie lemnar, împreună cu ceilalți lucrători permanenți, au executat singuri toate reparările la hale, economisind 15.000 lei.

— În trecut, repararea tavanelor din halele de pui s-a efectuat numai de cîteva echipe de meseriași. GHEORGHE DINU, de meserie lemnar, împreună cu ceilalți lucrători permanenți, au executat singuri toate reparările la hale, economisind 15.000 lei.

— În trecut, repararea tavanelor din halele de pui s-a efectuat numai de cîteva echipe de meseriași. GHEORGHE DINU, de meserie lemnar, împreună cu ceilalți lucrători permanenți, au executat singuri toate reparările la hale, economisind 15.000 lei.

— În trecut, repararea tavanelor din halele de pui s-a efectuat numai de cîteva echipe de meseriași. GHEORGHE DINU, de meserie lemnar, împreună cu ceilalți lucrători permanenți, au executat singuri toate reparările la hale, economisind 15.000 lei.

„trag”, iar alții așteaptă... chenzina. Plata e în acord „pe formație” și cel harnic îl duce „în spinare” pe cel leneg.

— Se adaugă apoi, actele de îndisciplină în muncă, relevate în cursul investigațiilor și sintetizate în esență de absențele nemotivate. În 8 luni s-a înregistrat o medie de circa 7 ore de astfel de abateri pe salariat, care dacă ar fi fost înlăturate, permitea obținerea unui spor la producția marfă de 6.000.000 lei. Dar mai intervine și pregătirea neorespunzătoare a producției. „Repetatele greșeli de proiectare, omiterea unor cote sau indicații greșite sînt întîlnite în documentațiile tehnice”, sună aprecierile tov. Gheorghe Cotovelea. Consecința? Proiectele defectuoase întocmite, lipsa asistenței tehnice, greșeli în execuție sînt tot atîtea cauze care au intrat pe 8 luni, peste 2,5 milioane lei sub formă de rebuturi sau oșteluții cu remanierele.

— 27 septembrie, orele 8.30. Ne aflăm în biroul directorului general al uzinei, ing. JEAN BEIU.

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

— Rezervele de care dispunem sînt într-adevăr, inestimabile. Așa se explică drumul bun pe care s-a angajat colectivul uzinei. Unele neajunsuri persistă, deși productivitatea muncii evoluează în mod fa-

Incheierea Conferinței de știința solului

— Cu excursiile de studii întreprinse miercuri și joi la diferite lucrări de conservare a solului și incinte îndiguite, a luat sfîrșit cea de-a 6-a Conferință națională de știința solului, care a avut ca temă: folosirea rațională a fondului funcțional din sud-estul țării.

— Participanții — specialiști din domeniul îmbunătățirii funciare, din învășmînt, institute departamentale și de la Academie — au dezbătut aproape 70 de referate și comunicări științifice cu privire la configurația solurilor din această parte a țării și posibilitățile pentru o cifră mai bună valorificării. Concluziile dezbaterilor au fost concretizate în elaborarea unor măsuri menite să ducă la sporirea fertilității acestor pămînturi.

— Referatul „Specialități din domeniul îmbunătățirii funciare, din învășmînt, institute departamentale și de la Academie — au dezbătut aproape 70 de referate și comunicări științifice cu privire la configurația solurilor din această parte a țării și posibilitățile pentru o cifră mai bună valorificării. Concluziile dezbaterilor au fost concretizate în elaborarea unor măsuri menite să ducă la sporirea fertilității acestor pămînturi.

— Referatul „Specialități din domeniul îmbunătățirii funciare, din învășmînt, institute departamentale și de la Academie — au dezbătut aproape 70 de referate și comunicări științifice cu privire la configurația solurilor din această parte a țării și posibilitățile pentru o cifră mai bună valorificării. Concluziile dezbaterilor au fost concretizate în elaborarea unor măsuri menite să ducă la sporirea fertilității acestor pămînturi.

— Referatul „Specialități din domeniul îmbunătățirii funciare, din învășmînt, institute departamentale și de la Academie — au dezbătut aproape 70 de referate și comunicări științifice cu privire la configurația solurilor din această parte a țării și posibilitățile pentru o cifră mai bună valorificării. Concluziile dezbaterilor au fost concretizate în elaborarea unor măsuri menite să ducă la sporirea fertilității acestor pămînturi.

— Referatul „Specialități din domeniul îmbunătățirii funciare, din învășmînt, institute departamentale și de la Academie — au dezbătut aproape 70 de referate și comunicări științifice cu privire la configurația solurilor din această parte a țării și posibilitățile pentru o cifră mai bună valorificării. Concluziile dezbaterilor au fost concretizate în elaborarea unor măsuri menite să ducă la sporirea fertilității acestor pămînturi.

— Referatul „Specialități din domeniul îmbunătățirii funciare, din învășmînt, institute departamentale și de la Academie — au dezbătut aproape 70 de referate și comunicări științifice cu privire la configurația solurilor din această parte a țării și posibilitățile pentru o cifră mai bună valorificării. Concluziile dezbaterilor au fost concretizate în elaborarea unor măsuri menite să ducă la sporirea fertilității acestor pămînturi.

— Referatul „Specialități din domeniul îmbunătățirii funciare, din învășmînt, institute departamentale și de la Academie — au dezbătut aproape 70 de referate și comunicări științifice cu privire la configurația solurilor din această parte a țării și posibilitățile pentru o cifră mai bună valorificării. Concluziile dezbaterilor au fost concretizate în elaborarea unor măsuri menite să ducă la sporirea fertilității acestor pămînturi.

DISPUTA ȘTIINȚIFICĂ

Proces de creație, de perpetuă înfruntare cu necunoscutul, cercetarea științifică presupune utilizarea unui întreg complex de tehnici și mijloace materiale și spirituale. În acest context, un rol de cea mai mare însemnătate are intensificarea procesului de conturare a temelor și soluțiilor prin intermediul schimbărilor de idei, al confruntării opiniilor diferite.

Înșuși faptul că activitatea de descoperire nu este un fenomen instantaneu — o dezvoltare bruscă și totală a adevărului științific — ci un proces, de regulă, treptat, anevoios, că același aspect poate fi abordat din unghiuri de vedere și prin mijloace diferite, face ca această formă de colaborare a cercetătorilor — lupta de opinii — să fie indispensabilă. Marți savanți, înțelegând deosebită importanța a acestui factor pentru progresul științei, l-au utilizat și cultivat cu consecvență; mulți dintre marii oameni de știință din trecut, în rândul cărora s-au numărat Babeș, Titeica, Iorș, Mrazec, au contribuit la crearea unei valoroase tradiții proprii în acest sens. Cu atât mai mult se impune a fi folosit astăzi acest important factor de progres, când pe terenul științei noastre cercetările s-au intensificat și extins — cuprinzând și numeroase secțiuni noi — când există un larg și puternic front de cercetători tineri. Or, întemărirea acestui proces, desfășurarea a cercetărilor și implicarea pentru crearea unei atmosfere stimulante, educative — înlesnind și îndemnând spre creația științifică de înalt nivel — este necesară cultivarea în rândul științistilor și orăzului de a avea, și susține un punct de vedere în știință. Numai într-un asemenea context vom putea forma cât mai mulți oameni de știință adevărați, capabili să analizeze și să soluționeze pe deplin problemele științei și economiei naționale.

Ampla confruntare de opinii — mergând de la simplele consultări și discuții colegiale, de colectiv, până la controversele și disputele de nivel, de înalt nivel — apare astăzi ca un factor ce influențează real, obiectiv, nu numai justa orientare a eforturilor științei și ridicarea continuă a nivelului preocupărilor și rezultatelor, dar și întemărirea ritmului de soluționare a diverselor teme și cerințe care apar.

În focol argumentărilor pro și contra preocupărilor și temele capătă o cristalizare și justificare mai rapidă, mai fermă, mai clară în conștiința și în unele aspecte noi — ce scapaseră inițial sau fuseseră insuficient considerate — se conturează și cu mai multă precizie căile și mijloacele de abordare și de finalizare a lucrărilor științifice, mai pregnantă la nivelurile „punctului de vedere” al vieții, al intereselor superioare ale științei și economiei naționale.

Nu lipsesc, desigur, unele exemple bune în această direcție pe terenul științei românești, existând cazuri, când specialiștii dezbate pe larg anumite teme sau rezultate. Totuși, așa vrea să remarcă că o cultivare și exploatare mai bună a acestui stadiu sursă de progres rapid nu s-a conturat încă în suficientă măsură. Nu întotdeauna cercetătorii se manifestă activ din acest punct de vedere, preferând să păstreze „teoria” chiar și atunci când tendința în conștiință o anumite preocupări sau realizări științifice, observă anumite soluționări mediocre, apar frecvent cazuri de abordare sau rezolvare interioară a temelor științifice.

Desigur, fără a minimaliza însemnătatea confruntării de opinii pe întreaga durată a cercetărilor în activitatea de zi cu zi a specialiștilor, trebuie să remarcăm că există anumite etape și manifestări în care ea se impune cu deosebită stringență. As remarcăm în acest sens avântul de a dezbate teme sau rezultate care s-au conturat deja, sau de a folosi în acest scop felurite reuniuni organizate ale specialiștilor — de la simpozioanele de lucru din secții și laboratoare, până la congresele de largă respirație. Sînt însă rare cazurile când în cadrul unor manifestări de acest fel — mai ales în universități — să se lăse vreo controversă, vreo dispută.

O astfel de modalitate formală, înțeleg de afirmare a adevărului științific cred eu, explică în mare măsură și insuficientă preocupare manifestată de industrie față de rezultatele cercetărilor științifice, fond, antrenarea premeditată a inginerilor și tehnicienilor la analizarea și discutarea soluțiilor propuse n-ar face decât să favorizeze în plus progresul rapid. Această înțelegere se face simțită și în paginile publicărilor noastre de specialitate, unde apar destul de rar lucrări care să susțină idei și teorii noi, opuse. Dar chiar și atunci când astfel de opinii opuse se conturează, specialiștii nu se mai simt tentați să le împună, să le susțină. Nu de mult, am avut ocazia să discut două lucrări care susțineau puncte de ve-

acad. Sabba ȘTEFĂNESCU

dere diferite pe o temă de geografică — domeniul specialității mele. Când am anunțat autorilor că lucrările vor fi publicate în același număr de revistă, ei s-au grăbit să le revizuiască, „sperând” în probabile ideea de luptă deschisă, ori poate cea ce dorea fiecare din ei nu se

puncte de vedere

refera la conturarea adevărului în problema respectivă, cit mai ales la asigurarea priorității în problema respectivă — fapt cu totul secundar în acest caz.

Ce factori au determinat o atare pasivitate a cercetătorului? Personal, înclin să cred că este vorba aici de o anumită tendință de funcționare a unor dăruite cercetători, care primind și salării în mod normal, tomă la sfârșitul lunii — chiar și pentru rezultate minore, medii — nu și mai puține probleme căutării și susținerii pasionate a adevărului științific. Desigur, actualul sistem de selecționare și promovare a cadrelor de cercetători permite încă să intre în laborator oameni ce nu simt vreo chemare deosebită pentru această muncă — dar

nu putem ignora aici nici falsa înțelegere a prestigiului și autorității. Adeseori cercetătorii face lucrarea, realizează o comunicare în care sintetizează rezultatele, dar în cortegiul de semnături ce apar pe acestea, pe ei li s'ali abia la urmă — șters realment — în modesta postură de „participant”. Într-o astfel de atmosferă promovarea unor valori noi, a tinerilor cercetători decurge anevoios, aceștia pătrundând destul de greu cu rezultatele și părerile lor.

Consider că este de ațoria fiecăru specialist, a șefilor de colective în primul rând, de a asigura dezvoltarea în cit mai mare măsură a fondului de inteligență științifică, de a îmbogăți pe toate căile, inclusiv pe calea dezbaterilor care se dovedesc a fi un important element stimulator al cercetării. La urma urmelor, înțeleg din ce în ce mai frecvent măturările ale oamenilor de știință înșiși, prin care și înclin să nu și atribuie o paternitate exclusivă, rigidă asupra ideilor care li-au condus la unele cercetări și rezultate importante, admitând chiar că ele le-ar fi putut apărea în minte tocmai din atribuie cu alii specialiști, sau le-au auzit roșite de alții.

De asemenea, de mare importanță sînt considerarea și fructificarea reală a diverselor opinii care apar, analiza lor competentă și serioasă — ca bază de plecare în elaborarea unor măsuri și concluzii utile, concrete. Stimularea pe toate căile a luptei de opinii în știință — cerință împiedicată de relele din însăși natura științei, prin care și înclin să nu și numai descoperit dar și susținut, impune — apare astăzi ca o condiție indispensabilă a progresului rapid al cercetării și economiei noastre naționale.

Condițiile specifice în care s-a format, a trăit și s-a dezvoltat poporul nostru de-a lungul veacurilor conferă limbii române o situație particulară, în cadrul limbilor române, se simțind în structura ei fonetică, gramaticală, sintactică și lexică. Reprezintă extremitatea estică a limbilor române, ea a suferit anumite influențe și a cunoscut o evoluție proprie, manifestând forme de dezvoltare excepționale, de la „Miorița” la Argezi, s-au scris lucrări științifice fundamentale care solicită atenția savanților de renume mondial în domeniul științelor pozitive și umanistice. Dezvoltarea învățămîntului din România a adus în universitățile noastre numeroși studenți străini care, indiferent de disciplina pe care o urmează, înainte de a și însuși chestiunile elementare ale diverselor științe, învață limba română. Frumusețile patriei noastre și viața poporului nostru cu tradițiile și obiceiurile lui minunate și a tras, de asemenea, un impresionant număr de tineri care au simțit și simțeau nevoia unor cunoștințe și de sumare de limbă românească.

„MULT E DULCE ȘI FRUMOASA”...

Nu trebuie uitat nici faptul că în ultima vreme oarecete țări noastre au devenit centre de întâlniri internaționale, cu care prilej crește, desigur, curiozitatea participanților pentru cunoașterea limbii române. Aceștia și multe altele constituie motive în virtutea cărora sprețe de la o zi la alta interese străinilor pentru învățarea limbii române. Cursurile de vară de la Sinaia, cunoscute acum în întreaga lume, au fost frecventate anual de peste 170 de profesori și studenți, dornici să învețe limba poporului român, arătându-se impresionanți de marile ei resurse și de puterea ei expresivă. Fiecare din aceștia au devenit la universitățile și în țările lor propagatori pasionați ai limbii române. Așa încât astăzi limba noastră se predă în cadrul a peste 100 de universități, Asociații de prietenie, universități populare din diverse țări și continente. În timpurile acestea mare interes față de studierea limbii române vine remarcabilă lucrare: Cours de langue

române, realizată de profesorul universitar B. Cazacu, membru corespondent al Academiei, imprimată cu un colectiv format din Clara Georgescu, Chioșca, dr. Valeria Gutu-Romolo, dr. Matilda Caragiu-Marioțeanu și Sorina Bercescu. Manualul, primul de acest gen editat în noi, este întocmit după principiile cele mai noi privitoare la învățarea limbilor moderne. El este format din 30 de lecții consacrate foneticii, morfologiei, sintaxei și lexicului limbii române, gradate rațional, pe o idee diriguătoare, care până la urmă îl aduce pe cel ce învață

în situația de a rosti corect românește, de a citi un text literar și de a purta o conversație ușoară pe orice temă. Textele din prima parte a manualului concepute în formă de dialoguri vii, spirituale, antrenante sînt create de autori, iar cele din partea a doua sînt extrase din scrierile române de valoare: Eminescu, Caragiale, Cosbuc, T. Argezi, Blaga, Bacovia, M. Sadoveanu, L. Rebreanu, G. Călinescu, T. Vianu, Camil Petrescu, Zaharia Stancu, Horia Lovinescu și alții. Autorii manualului și-au propus, și au reușit, să dăde studenților o prezentare strălucită, dar foarte exactă a limbii române literare contemporane, evitînd incurșiunile în elementele dialectale, în limbajul familiar sau în aspecte argotice. Autorii s-au străduit să redea, în cea mai mare parte a textelor, transcrierea fonetică a sunetelor limbii române, folosind sistemul Asociației fonetice internaționale, la care au adăugat unele semne și au simplificat altele din motive de

ordin tehnic. Textele sînt create cu mare grijă așa încît să răspundă necesităților de însușire lexică a regulilor gramaticale, dar și de îmbogățirea a vocabularului. Toate lecțiile sînt împărțite pe două discursuri, în lectura unor actori de prestigiu, ceea ce asigură și mai mult caracterul modern, științific al manualului. Materialele conografice, ales cu gust și cu pricepere din bibliotecii și manuscrise vechi, din albume înfășurînd frumusețile patriei noastre, noile construcții socialiste, monumentele și istorice, portrete de scriitori și artiști, vine și să sugereze vizual și să fixeze în conștiința cititorului conținutul lecțiilor. De aceea, dincolo de faptul că oferă străinilor un foarte bun manual pentru învățarea limbii române, lucrarea aceasta, prin felul în care e concepută, prin grija cu care s-au fost alese sau create textele, mai are meritul de a pune pe cititorul străin în contact cu un univers românesc specific, cu o lume care-i devine, nelocurile repede familiară.

Dacă ființele prezintă al cătenților care vorbesc alte limbi pentru învățarea limbii române, ar fi salutar dacă Editura Didactică și Pedagogică s-ar gândi la un manual asemănător și în alte limbi străine. Manualul realizat poate constitui un model pentru cele ce vor veni, cu dorința nobilă de a contribui la cunoașterea limbii românești pe toate meridianele globului.

Ion Dodu BĂLAN

române, realizată de profesorul universitar B. Cazacu, membru corespondent al Academiei, imprimată cu un colectiv format din Clara Georgescu, Chioșca, dr. Valeria Gutu-Romolo, dr. Matilda Caragiu-Marioțeanu și Sorina Bercescu. Manualul, primul de acest gen editat în noi, este întocmit după principiile cele mai noi privitoare la învățarea limbilor moderne. El este format din 30 de lecții consacrate foneticii, morfologiei, sintaxei și lexicului limbii române, gradate rațional, pe o idee diriguătoare, care până la urmă îl aduce pe cel ce învață

de dăltate pentru a înlesni realizarea creațiilor populare, valoroși, posibilitatea să și procure materialele de care au nevoie, mai ales când nu e vorba de cantități prea mari. În cazul în care există criterii mai precise de stabilire a taxelor. În același timp, ni se pare că înglobarea creațiilor populare în aceeași categorie cu totuși meșteșugarii este nerăeasă. Neînțelegînd necesitatea încurajării creației artistice populare, unele organe locale creează greutăți meșterilor. „Un cetățean din

mare), creatorii populari întîmpină adesea dificultăți ca să și vîndă produsele. Orlari din Coșești-Argeș ne-au spus că înainte umblau în toată țara, acum însă au autorizație care nu le dă dreptul să iasă în afara limitelor raionului. Ei trebuie deci să și vîndă produsele toamă în zona unde sînt mulți meșteri, în loc să meargă acolo unde există lipsă și să vîndă marfa. Constantin Lemnar arată că această prevedere e cuprinsă în Indrumarul nr. 1525 dat în 1963 de MI-

raionul Horezu, care produce piese de port popular, a umblat vreo doi ani ca să obțină autorizație să lucreze — ne-a spus Constantin Lemnar, șef adjunct al secției financiare a regiunii Argeș. În același raion, ca și în alte locuri, stăful popular a început să constă și autorizație de la creșterea de noi creatori populari. Asemenea atitudinii trebuie combătute; datoria stăfulor populare este să și descopere, cu ajutorul Casei creației populare și al altor specialiști, pe toți meșterii care produc obiecte de valoare artistică și să și stimuleze creșterea și condiții favorabile de lucru.

Căi largi circulației obiectelor de artă populară

● FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD — cinemascop: PATRIA — 9,15; 11,30; 14; 16,45; 19; 21,15. STADIONUL DINAMO — 9,45; BUCUREȘTI — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21,15. MODERN — 9,30; 11,45; 13; 15,30; 17,45; 20,30. ARENLE LIBERTĂȚII — 19,30 (la ultimele trei cinematografe completarea Permanente), FERVIAR — 8,30; 10,45; 13; 15,15; 17,45; 21,15. EXCELSIOR — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 19; 21,15 (la ultimele două cinematografe completarea Albina românească — Apis Melifica Carlinale).

● FARAONUL — cinemascop (ambele seri): REPUBLICA — 9,15; 12,45; 16,30; 20. ● ȘEFUL SECTORULUI SUPLETE: VICTORIA (completare Tovarășa) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45. ● RECOMPENSA — cinemascop: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45. GRADINA DOINA — 19 (la ambele completarea Arhitectura universului), AURORA (completare Permanente) — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30, la grădina.

● PROCESUL DE LA VERONA: CENTRAL — 9; 12; 15; 18; 20,45. ● NU-I PACE SUB MĂSLINI: CINEMATECA — 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21. ● SUȘ MIINILE, DOMNII POLIȚISTII: CAPITOL (completare Tovarășa) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, la grădina — 9,30, GRIVITA (completare 450 de ani de la înființarea bisericii Mînaștilor Argeș) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● SURCOUF, TIGRUL CELOR SAPTE MĂRI — cinemascop: FESTIVAL (completare Canevara metalic) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. ● BULETINUL METEOROLOGIC, 19,30. ● TELEJURNALUL DE ȘTIRI ȘI SANȘONETE, 20,35. ● FUGA — film, producție a Studioului nostru de Televiziune, realizat de Cornel Todea și Boris Ciobanu. Interpretăz: Mircea Angheliescu și George Moti. 21,15. ● FILMUL artistic „Coloana a 5-a”, realizat de Alfred Hitchcock. Cu Robert Cummings și Priscilla Lane. — Premieră pe țară. 22,45. ● TELEJURNALUL de noapte.

18,30; MELODIA (completare 23 August 1967) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21. ● CINE VOIA S-O UCIDA PE JESSIE: LUMINA (completare Examenul) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45. ● PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10. ● SINGUR PE LUME: DOINA (completare Costumul de ceremonie române) — 11,30; 15; 17,15; 20,30. BUZEȘTI (completare 23 August 1967) — 15,30; 18; la grădina — 20,30. ● MEANDRE: UNION — 15,30; 18; 20,30.

● DOI CAPITANI — CEMAREA DRAGOSTEI — APARTAMENTUL — HANOI DE LA RĂSĂRIT LA ASFINȚIT — RĂSCRUCE — PICTORILE DIN UZDINSK — CVARTET — DACĂ AI FI ȘTIUT — GUSTAV ÎN ALARMĂ: TIMPURI NOI — 9-21 în continuare.

● CASTELANII: GULEȘTI (completare Permanente) — 15,30; 18; 20,30. BUCEGI (completare Sesuinea Marș Adunării Naționale) — 16; 18,15; 20,30, la grădina — 19,30. ● FLOREASCA (completare Titeianca) — 16; 18,30; 20,45. ● CUM SĂ FURI UN MILION — cinemascop: DACIA (completare Miliile picturului) — 7,45-20,45 în continuare. ARTA (completare Gustav Sahiul) — 15; 18; 20,45, la grădina — 19. VOLGA — 9,15; 11,45; 13,30; 16; 18; 20,30. ● CU BĂRBĂȚI ESTE O ALTĂ POVEȘTE: UNIREA (completare Mărșești 1917-1967) — 16;

18,15, la grădina — 20. RAHOVA (completare Fantezie cu suruburi) — 15,30; 18, la grădina — 20. ● SPARTACUS — cinemascop (ambele seri): TOMIS — 8; 11,30; 15; 18,30, la grădina — 19, FLAMURA — 9,30; 13; 16,30; 20. ● COMISARUL X — cinemascop: FLACARA (completare Nota zece la sport) — 15,30; 18; 20,30. ● VIATA LA CASTEL: VITAN (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București) — 15; 18. ● SĂ-MI FACETI UNA CA ASTA: MIORITA (completare E mai bine așa) — 15; 17,30; 20, DRUMUL SĂRII (completare Muzeul pompiilor) — 15; 17,30; 20. ● ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE ȘI NU SÎNT DEMN DE TINE: MOSIOL — 15,30; 19,30, la grădina — 19. ● CANALILILE: COTROCENI (completare Neglijențe mici, consecințe grave) — 15,30; 18; 20,30. PACEA (completare Metamorfoze) — 15,30; 18; 20,30.

● CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinemascop: COLENTINA — 16; 18,15; 20,30, COSMOS — 15,30; 18; 20,30. ● JANDARMUL LA NEW YORK — cinemascop: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30. GRADINA PROGRESUL-PARC — 19. ● PANTERA NEAGRĂ — cinemascop: LIRA (completare Oamenii deasupra norilor) — 15,30; 19; 20,30. ● CARTEA DE LA SAN MICHELE: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30. ● FIUL CAPITANULUI BLOOD: FERENTARI (completare Orizont științific nr. 6/1967) — 15,30; 18; 20,30.

De la Griffith și până acum, în istoria filmului, nu cred că a existat montare de epocă mai impresionantă, transpunerea mai plină de înțeles (și chiar de înțelesuri), de cunoaștere multilaterală — atât în ce privește epoca, dar și talmăcirea cu ochiul de astăzi a unor fapte și sururi pe care le îmbracă anume gesturi și ritualuri. Se înțeleg în „Faraonul” o pluralitate de planuri: din punct de vedere cinematografic, trebuie discutată ecranizarea, transpunerea unui roman atât de vast și cu atîtea implicații, cum este cel al lui Prus; din punct de vedere faptic, ar trebui discutat cît rămîne înăuntrul epocii lui Ramses al XIII-lea, cît tîne de interpretarea lui Prus și cît tîne de re-istorice, portrete de scriitori și artiști, vine și să sugereze vizual și să fixeze în conștiința cititorului conținutul lecțiilor. De aceea, dincolo de faptul că oferă străinilor un foarte bun manual pentru învățarea limbii române, lucrarea aceasta, prin felul în care e concepută, prin grija cu care s-au fost alese sau create textele, mai are meritul de a pune pe cititorul străin în contact cu un univers românesc specific, cu o lume care-i devine, nelocurile repede familiară.

● CASTELANII: GULEȘTI (completare Permanente) — 15,30; 18; 20,30. BUCEGI (completare Sesuinea Marș Adunării Naționale) — 16; 18,15; 20,30, la grădina — 19,30. ● FLOREASCA (completare Titeianca) — 16; 18,30; 20,45. ● CUM SĂ FURI UN MILION — cinemascop: DACIA (completare Miliile picturului) — 7,45-20,45 în continuare. ARTA (completare Gustav Sahiul) — 15; 18; 20,45, la grădina — 19. VOLGA — 9,15; 11,45; 13,30; 16; 18; 20,30. ● CU BĂRBĂȚI ESTE O ALTĂ POVEȘTE: UNIREA (completare Mărșești 1917-1967) — 16;

18,15, la grădina — 20. RAHOVA (completare Fantezie cu suruburi) — 15,30; 18, la grădina — 20. ● SPARTACUS — cinemascop (ambele seri): TOMIS — 8; 11,30; 15; 18,30, la grădina — 19, FLAMURA — 9,30; 13; 16,30; 20. ● COMISARUL X — cinemascop: FLACARA (completare Nota zece la sport) — 15,30; 18; 20,30. ● VIATA LA CASTEL: VITAN (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București) — 15; 18. ● SĂ-MI FACETI UNA CA ASTA: MIORITA (completare E mai bine așa) — 15; 17,30; 20, DRUMUL SĂRII (completare Muzeul pompiilor) — 15; 17,30; 20. ● ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE ȘI NU SÎNT DEMN DE TINE: MOSIOL — 15,30; 19,30, la grădina — 19. ● CANALILILE: COTROCENI (completare Neglijențe mici, consecințe grave) — 15,30; 18; 20,30. PACEA (completare Metamorfoze) — 15,30; 18; 20,30.

● CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinemascop: COLENTINA — 16; 18,15; 20,30, COSMOS — 15,30; 18; 20,30. ● JANDARMUL LA NEW YORK — cinemascop: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30. GRADINA PROGRESUL-PARC — 19. ● PANTERA NEAGRĂ — cinemascop: LIRA (completare Oamenii deasupra norilor) — 15,30; 19; 20,30. ● CARTEA DE LA SAN MICHELE: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30. ● FIUL CAPITANULUI BLOOD: FERENTARI (completare Orizont științific nr. 6/1967) — 15,30; 18; 20,30.

De la Griffith și până acum, în istoria filmului, nu cred că a existat montare de epocă mai impresionantă, transpunerea mai plină de înțeles (și chiar de înțelesuri), de cunoaștere multilaterală — atât în ce privește epoca, dar și talmăcirea cu ochiul de astăzi a unor fapte și sururi pe care le îmbracă anume gesturi și ritualuri. Se înțeleg în „Faraonul” o pluralitate de planuri: din punct de vedere cinematografic, trebuie discutată ecranizarea, transpunerea unui roman atât de vast și cu atîtea implicații, cum este cel al lui Prus; din punct de vedere faptic, ar trebui discutat cît rămîne înăuntrul epocii lui Ramses al XIII-lea, cît tîne de interpretarea lui Prus și cît tîne de re-istorice, portrete de scriitori și artiști, vine și să sugereze vizual și să fixeze în conștiința cititorului conținutul lecțiilor. De aceea, dincolo de faptul că oferă străinilor un foarte bun manual pentru învățarea limbii române, lucrarea aceasta, prin felul în care e concepută, prin grija cu care s-au fost alese sau create textele, mai are meritul de a pune pe cititorul străin în contact cu un univers românesc specific, cu o lume care-i devine, nelocurile repede familiară.

Sint doar cîteva aspecte, care obligă la o știuire asupra lor, pentru că „Faraonul” nu este un film oarecare, și am sentimentul că, e-

tichetindu-l mai sus drept ecranizare, m-am pripit, pentru că el depește, de fapt, o categorisire. Analiza lui cere un studiu și nu o însemnare. Aș spune numai că este un exemplu de modul cum se realizează o medita-

nunțării ale regiunilor înșuși pentru scurtarea filmului, în vederea prezentării lui la Festivalul de la Cannes — ca unele roluri, cele ale femeilor în special, să fie uneori destul de inconsistente, în ciuda prezenței lor îndelung și pe ecran.

În al doilea rînd, acolo unde orice regiunor ar miza pe jocul unor mase, pe spectaculozitatea desfășurării lor, Kawalerowicz (ca și Orson Welles în „Falstaff”) a propus o abordare obiectivă, cîtînd să identifice și să individualizeze, să dea expresie suferinței umane și nu să speculeze doar jocul unor forțe armate care se apropie ca pe o tablă de șah.

„Faraonul” este mai mult o disertatie despre arta de a conduce un popor. Este o privire asupra lumii și a tendinței ei dintotdeauna de a și găsi forme noi de alcătuire, căutarea care s-a făcut mereu prin luptă și mereu cu aceiași dușmani: reaua credință a unora și înapoarea altora.

Privit cu optica obiectivă, filmul ar putea să pară lung, dar densitatea lui de gândire și înțelegere înțelegătoare și de mare autenticitate.

Sint doar cîteva aspecte, care obligă la o știuire asupra lor, pentru că „Faraonul” nu este un film oarecare, și am sentimentul că, e-

tichetindu-l mai sus drept ecranizare, m-am pripit, pentru că el depește, de fapt, o categorisire. Analiza lui cere un studiu și nu o însemnare. Aș spune numai că este un exemplu de modul cum se realizează o medita-

nunțării ale regiunilor înșuși pentru scurtarea filmului, în vederea prezentării lui la Festivalul de la Cannes — ca unele roluri, cele ale femeilor în special, să fie uneori destul de inconsistente, în ciuda prezenței lor îndelung și pe ecran.

În al doilea rînd, acolo unde orice regiunor ar miza pe jocul unor mase, pe spectaculozitatea desfășurării lor, Kawalerowicz (ca și Orson Welles în „Falstaff”) a propus o abordare obiectivă, cîtînd să identifice și să individualizeze, să dea expresie suferinței umane și nu să speculeze doar jocul unor forțe armate care se apropie ca pe o tablă de șah.

„Faraonul” este mai mult o disertatie despre arta de a conduce un popor. Este o privire asupra lumii și a tendinței ei dintotdeauna de a și găsi forme noi de alcătuire, căutarea care s-a făcut mereu prin luptă și mereu cu aceiași dușmani: reaua credință a unora și înapoarea altora.

Privit cu optica obiectivă, filmul ar putea să pară lung, dar densitatea lui de gândire și înțelegere înțelegătoare și de mare autenticitate.

Sint doar cîteva aspecte, care obligă la o știuire asupra lor, pentru că „Faraonul” nu este un film oarecare, și am sentimentul că, e-

tichetindu-l mai sus drept ecranizare, m-am pripit, pentru că el depește, de fapt, o categorisire. Analiza lui cere un studiu și nu o însemnare. Aș spune numai că este un exemplu de modul cum se realizează o medita-

nunțării ale regiunilor înșuși pentru scurtarea filmului, în vederea prezentării lui la Festivalul de la Cannes — ca unele roluri, cele ale femeilor în special, să fie uneori destul de inconsistente, în ciuda prezenței lor îndelung și pe ecran.

În al doilea rînd, acolo unde orice regiunor ar miza pe jocul unor mase, pe spectaculozitatea desfășurării lor, Kawalerowicz (ca și Orson Welles în „Falstaff”) a propus o abordare obiectivă, cîtînd să identifice și să individualizeze, să dea expresie suferinței umane și nu să speculeze doar jocul unor forțe armate care se apropie ca pe o tablă de șah.

„Faraonul” este mai mult o disertatie despre arta de a conduce un popor. Este o privire asupra lumii și a tendinței ei dintotdeauna de a și găsi forme noi de alcătuire, căutarea care s-a făcut mereu prin luptă și mereu cu aceiași dușmani: reaua credință a unora și înapoarea altora.

Privit cu optica obiectivă, filmul ar putea să pară lung, dar densitatea lui de gândire și înțelegere înțelegătoare și de mare autenticitate.

Sint doar cîteva aspecte, care obligă la o știuire asupra lor, pentru că „Faraonul” nu este un film oarecare, și am sentimentul că, e-

FARAONUL

CRONICA FILMULUI

De la Griffith și până acum, în istoria filmului, nu cred că a existat montare de epocă mai impresionantă, transpunerea mai plină de înțeles (și chiar de înțelesuri), de cunoaștere multilaterală — atât în ce privește epoca, dar și talmăcirea cu ochiul de astăzi a unor fapte și sururi pe care le îmbracă anume gesturi și ritualuri. Se înțeleg în „Faraonul” o pluralitate de planuri: din punct de vedere cinematografic, trebuie discutată ecranizarea, transpunerea unui roman atât de vast și cu atîtea implicații, cum este cel al lui Prus; din punct de vedere faptic, ar trebui discutat cît rămîne înăuntrul epocii lui Ramses al XIII-lea, cît tîne de interpretarea lui Prus și cît tîne de re-istorice, portrete de scriitori și artiști, vine și să sugereze vizual și să fixeze în conștiința cititorului conținutul lecțiilor. De aceea, dincolo de faptul că oferă străinilor un foarte bun manual pentru învățarea limbii române, lucrarea aceasta, prin felul în care e concepută, prin grija cu care s-au fost alese sau create textele, mai are meritul de a pune pe cititorul străin în contact cu un univers românesc specific, cu o lume care-i devine, nelocurile repede familiară.

Sint doar cîteva aspecte, care obligă la o știuire asupra lor, pentru că „Faraonul” nu este un film oarecare, și am sentimentul că, e-

tichetindu-l mai sus drept ecranizare, m-am pripit, pentru că el depește, de fapt, o categorisire. Analiza lui cere un studiu și nu o însemnare. Aș spune numai că este un exemplu de modul cum se realizează o medita-

nunțării ale regiunilor înșuși pentru scurtarea filmului, în vederea prezentării lui la Festivalul de la Cannes — ca unele roluri, cele ale femeilor în special, să fie uneori destul de inconsistente, în ciuda prezenței lor îndelung și pe ecran.

În al doilea rînd, acolo unde orice regiunor ar miza pe jocul unor mase, pe spectaculozitatea desfășurării lor, Kawalerowicz (ca și Orson Welles în „Falstaff”) a propus o abordare obiectivă, cîtînd să identifice și să individualizeze, să dea expresie suferinței umane și nu să speculeze doar jocul unor forțe armate care se apropie ca pe o tablă de șah.

„Faraonul” este mai mult o disertatie despre arta de a conduce un

Vizita tovarăşului Todor Jivkov în ţara noastră

(Urmare din pag. 1)

energie electrică din ţară. După ce directorul centralei, inginerul Mişu Kraif, a descris principalele caracteristici tehnico-economice ale întreprinderii, se vizitează sala maşinilor şi camera centrală de comandă. Feste tot, oaspeţii au fost înconjuuraţi cu dragoste şi prietenie de energicienii Luduşului.

În oraşul Tîrgu Mureş

Combinatul de îngrăşăminte azotoase din Tîrgu Mureş este, de asemenea, obiectivul unei scurte vizite. Aici, directorul combinatului, Dorel Popa, prezintă „biografia” acestei tinere şi moderne uzine chimice care prin substanţele produse aduce o contribuţie de seamă la sporirea recoltei pe ogoarele noastre. Directorul vorbeşte cu însufleţire despre prezentul şi viitorul combinatului. Prin organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii, harnicii chimişti au obţinut însemnate depăşiri la indicatorii de plan pe nouă luni. Pînă în prezent s-au dat peste plan 3400 tone amoniac, 7800 tone azotat de amoniu, în valoare de 16 milioane lei. Au fost livrate peste plan agriculturii îngrăşăminte în valoare de 25 milioane lei. Economile la preţul de cost se ridică la 17 milioane lei, iar

beneficiile realizate peste plan la 23 milioane lei.

Tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Todor Jivkov au apreciat strădaniile tînărului colectiv, adresîndu-i felicitări pentru succesele dobîndite.

Întîlnirea cu muncitorii, inginerii şi tehnicienii de aici prilejuieste momente emoţionante. Întregul colectiv — români, maghiari şi germani, înfrăţiţi în muncă şi idealuri — participă cu bucurie şi elan la această întîlnire care marchează încă o treaptă în dezvoltarea prieteniei traice româno-bulgare.

Magistralele şi străzile străvechii oraş înţinerit în anii comunisti socialiste au devenit necăpătoare pentru miile de oameni veniţi să-şi exprime profunda satisfacţie de a vedea în mijlocul lor pe conducătorii celor două ţări. Numeroasele steaguri, lozincile care li salută pe oaspeţii în cuvinte înflăcărate în limba română şi în limba bulgară, jeba multicoloră a florilor dau oraşului o atmosferă festivă.

Seara, Comitetul executiv al Sfatului popular al regiunii Mureş-Autonomă Maghiară şi comitetul de cultură şi artă al regiunii au oferit un spectacol de gală. Un bogat şi ales program, cuprinzînd muzică simfonică clasică, precum şi muzică şi dansuri populare româneşti şi maghiare, a înfrăşit cîteva din comorile de artă ale regiunii.

Aprecînd înalta ţinută a spectacolului, tovarăşii Todor Jivkov şi Nicolae Ceauşescu au adresat felicitări artiştilor şi le-au oferit coşuri cu flori.

Preşedintele Marii Adunări Naţionale a primit delegaţia Partidului Socialist Democratic din Japonia

Preşedintele Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România, Ştefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., a primit joi dimineaţa delegaţia Partidului Socialist Democratic din Japonia, condusă de Eki Sone, deputat, preşedinte al Comitetului pentru afaceri externe al partidului, care face o vizită în ţara noastră.

La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Ion Paş, preşedintele Comitetului de conducere al grupului român al Uniunii Interparlamentare, preşedinţi ai unor comisii permanente ale M.A.N., alţi deputaţi.

A fost de faţă ambasadorul Japoniei la Bucureşti, Akira Shigemitsu.

Primire la Ministerul de Externe

Joi la amiază, George Măceşu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, a primit delegaţia Partidului Socialist Democratic din Japonia, condusă de Eki Sone, deputat, preşedinte al Comitetului pentru afaceri externe al partidului, care face o vizită în ţara noastră.

La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, a luat parte Gheorghe Iason, director în Ministerul Afacerilor Externe, precum şi ambasadorul Japoniei la Bucureşti, Akira Shigemitsu.

După cuvîntul acad. Şerban Ţiţea, vicepreşedinte al Academiei, a vorbit acad. Eugen Bădărău, directorul Institutului de fizică din Bucureşti. Subliniind importanţa temei, interesul pe care organizarea colocolului l-a sîrmit în rîndul specialiştilor din ţară şi de peste hotare, vorbitorul a făcut o scurtă trecere în revistă a începuturilor şi rezultatelor cercetărilor româneşti în acest domeniu.

Lucrările continuă.

LA BUCUREŞTI

COLOCVIU INTERNAŢIONAL DE SEMICONDUCTORI

Începînd de joi, Capitala găzduieşte o nouă manifestare ştiinţifică: Colocviul internaţional de semiconductori amorf şi lichizi. Colocviul reuneşte academicieni, profesori universitari, cercetători ştiinţifici din Bucureşti şi din alte centre universitare ale ţării, precum şi specialiştii din Belgia, Marea Britanie, Bulgaria, Cehoslovacia, Franţa, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Polonia, S.U.A., Ungaria şi U.R.S.S. Interesul deosebit pe care îl prezintă tema colocviului este determinat de posibilităţile descoperite în ultima vreme, de aplicare în practică a tehnicii semiconductoarelor amorf şi lichizi.

Sediinta de deschidere a reuniunii a avut loc în aula Academiei.

După cuvîntul acad. Şerban Ţiţea, vicepreşedinte al Academiei, a vorbit acad. Eugen Bădărău, directorul Institutului de fizică din Bucureşti. Subliniind importanţa temei, interesul pe care organizarea colocolului l-a sîrmit în rîndul specialiştilor din ţară şi de peste hotare, vorbitorul a făcut o scurtă trecere în revistă a începuturilor şi rezultatelor cercetărilor româneşti în acest domeniu.

Lucrările continuă.

viaţa internaţională

Plenara C.C. al P.C. din Cehoslovacia

PRAGA 28 (Agerpres). — Agenţia C.T.K. transmite că în zilele de 26 şi 27 septembrie, la Praga a avut loc Plenara Comitetului Central al P.C. din Cehoslovacia, care a analizat probleme privind dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai în cursul anului 1967, precum şi premisele pentru definitivarea planului pe 1968.

Plenara s-a ocupat, de asemenea, de unele probleme din domeniul ideologic de muncă desfăşurată de partid în rîndul scriitorilor; în această direcţie au fost luate o serie de măsuri.

La încheierea plenarei, Antonin Novotny a prezentat un raport despre sarcinile principale ale partidului şi problemele politice actuale.

Plenara C.C. al P. M. U. P.

VARŞOVIA 28 (Agerpres). — La Varşovia s-a deschis cea de-a 9-a plenară a C.C. al P.M.U.P., consacrată problemelor dezvoltării agriculturii. Lucrările au fost deschise de Wladyslaw Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. Participanţii discută raportul Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. „Cu privire la dezvoltarea în continuare a agriculturii”.

În raport se subliniază că în perioada 1965—1967 producţia agricolă globală a crescut cu 14 la sută.

Iar producţia animalieră cu 10 la sută faţă de anul 1962—1964. Raportul arată că sarcinile principale în domeniul dezvoltării agriculturii sînt creşterea sistemului a producţiei de cereale şi lichidarea importului în acest domeniu, lărgirea bazei de furaje, folosirea raţională a pămîntului, creşterea potenţialului economic al gospodăriilor agricole, extinderea bazei de deservire a agriculturii, perfecţionarea metodelor de conducere, creşterea rolului cadrelor calificate.

Întîlniri cu savanţii chinezi

(Urmare din pag. 1)

sante privind proprietăţile fizico-chimice ale polimerilor şi modificările structurale ce survin în timpul lucrărilor lor. Tematica este completată cu probleme de electrochimie, chimie analitică, structura complexilor şi cataliză. Este demn de reţinut faptul că în atelierele institutului se construieşte o aparatură de cercetare modernă de înaltă tehnicitate. Am văzut aici, realizate prin mijloace proprii, aparate pentru determinarea rezonanţei magnetice nucleare, a rezonanţei electronice de spin, a dispersiei luminii etc.

Institutul de chimie organică din Şanghai, care şi-a început activitatea în condiţii modeste, a cunoscut o puternică dezvoltare în anii construcţiei socialiste. Tematica lui este orientată în două direcţii principale de cercetare. O primă direcţie o constituie chimia produsilor naturali, iar cea de-a doua studiul combinaţilor organo-metalici şi al derivaţilor fluorurati. Aici sînt atacate cu îndrăzneală probleme dificile din domeniul hidraţilor de carbon şi al proteinelor şi se efectuează cercetări fructuoase asupra stereozilor, terpenilor şi antibioticilor. Un accent deosebit cade asupra studiilor de stereochimie, iar în laboratoarele anexe de biochimie cercetările sînt îndreptate asupra biosintezei specifice dirijate. Cercetătorii au reuşit astfel să obţină din petrol, cu ajutorul unor microorganisme selecţionate, grăsimi şi proteine, deschizînd astfel noi perspective chimiei alimentare.

Una din remarcabile lucrări ale institutului o constituie, desigur, sinteza totală a insulinei, identică cu cea extrasă din pancreasul bovineilor. Ne-au fost expuse etapele importante ale acestei realizări, la care au colaborat Institutul, Universitatea din Pekin şi Institutul de biochimie din Şanghai. Lucrarea reflectă într-o

largă măsură perseverenţă, spirit de observaţie, seriozitate şi meticulozitate, calităţi dominante şi caracteristice omului de ştiinţă chinez.

La invitaţia conducătorului institutului am prezentat în cadrul unei conferinţe rezultatele mai importante ale cercetărilor întreprinse în ultima vreme la catedra de chimie organică a Universităţii din Iaşi.

În drum spre Canton am făcut un popas de două zile la Hancou „perla Chinei” — cum este denumit de localnici, cu justificată mîndrie, acest oraş. Aşezată pe malurile unui lac presărat cu insule fermecătoare, străjuită la orizont de munţi albaştri, aşezarea e ruptă parcă din lumea basmelor şi respiră o tainică frumoşenie.

La Canton, grădinite cu flori exotice, bananierii plini de fructe, umiditatea excesivă a atmosferei, ne amintesc că am ajuns la tropice. Aflaţi acolo, am fost invitaţi să vizităm Institutul de chimie, una din unităţile tinere de cercetare, fondat în 1961. Reprezentanţi de frunte ai institutului ne-au informat asupra telurilor urmărite de tematica de cercetare. Problemele au un pronunţat caracter tehnologic şi se ocupă îndecosebi de valorificarea deşeurilor de testie de zahăr. Cercetătorii institutului au reuşit să pună la punct procedee de obţinere a celulozei şi viscozei din aceste deşeuri. În alte laboratoare se experimentează noi tehnologii pentru fabricarea sticlei şi a porţelanului, sau se fac unele studii asupra maselor plastice utilizate la întreţinerea barelor şi conservarea lucrărilor de artă.

Reîntorsii la Pekin, am avut o ultimă întrevedere cu colegii chinezi, înainte de plecarea spre patrie. În discuţiile ce au avut loc s-a exprimat de ambele părţi dorinţa ca relaţiile de colaborare ştiinţifică dintre savanţii chinezi şi românii, dintre ţările noastre să progreseze continuu şi să devină meruul mai rodnic.

Încheierea vizitei ministrului comerţului şi aprovizionării din Sudan

Ministrul comerţului şi aprovizionării din Sudan, Ahmed al Sayed Hammad, împreună cu membrii delegaţiei economice şi comerciale sudaneze, a făcut joi dimineaţa o vizită la Ministerul Comerţului Exterior, unde a avut o întrevedere cu Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerţului exterior. În cadrul convorbirilor, desfăşurate într-o atmosferă de înţelegere deplină, s-au discutat probleme ale relaţiilor comerciale dintre cele două ţări.

Ministrul comerţului şi aprovizionării din Sudan, Ahmed al Sayed Hammad, împreună cu membrii delegaţiei economice şi comerciale sudaneze, a făcut joi la amiază Capitala. La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspeţele sudaneze a fost condus de Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerţului exterior, de funcţionari

superiori din Ministerul Comerţului Exterior şi conducători ai unor întreprinderi româneşti de comerţ exterior.

Înainte de a părăsi Capitala, ministrul sudanez a făcut următoarea declaraţie pentru agenţia „Agerpres”: „Delegaţia noastră este foarte mulţumită că i s-a oferit prilejul să vină în România pentru a lua cunoştinţă de succesele deosebite şi de prosperitatea ţării dumneavoastră. Noi am vrea să folosim pentru cerinţele economiei sudaneze experienţa României, mai ales în privinţa industriei petroliere şi celei constructoare de tractoare şi de alte maşini agricole. De altfel, am avut în această direcţie discuţii cu oficialităţile române şi avem certitudinea că vor fi făcuţi în viitorul apropiat paşi pe linia cooperării economice dintre cele două ţări prietene. În încheiere vreau să mulţumesc, pe această cale, guvernului ţării dumneavoastră pentru invitaţia făcută, pentru primirea călduroasă şi ospitalitatea arătată.”

(Agerpres)

Surpriză la „europenele” de baschet

■ România-Spania 88-85

HELSINKI 28 (Agerpres). — Campionatul european masculin de baschet a început ieri la Helsinki cu o mare surpriză realizată de selecţionata României, care a învins cu scorul de 88-85 (37-28) reprezentativa Spaniei, una din favoritele grupei A. În cadrul unui meci

din aceeaşi grupă Iugoslavia a dispus cu 73-66 (29-37) de Belgia. La Tampere, în grupa B, echipa Bulgariei a învins-o pe 66-58 (32-31) formaţia Ungariei, iar selecţionata U.R.S.S. a învins-o pe cea a Izraelului cu 93-65 (37-28).

Turneul internaţional de volei

Turneul internaţional masculin de volei de la Cluj a fost reluat, după o zi de repaus, în sala sporturilor din localitate. Cele trei meciuri disputate seară s-au soldat cu următoarele rezultate: U.R.S.S. — România 3-0 (17-15, 15-13, 15-13); R. D. Germană — Bulgaria 3-0 (15-8, 15-12, 15-4); Polonia — Japonia 3-1 (15-10, 7-15, 15-6, 15-7).

Recordul lui Anquetil neomologabil?

Potrivit ştirilor transmise de agenţia italiană de presă ANSA, recordul mondial al orei (47'49,4 km), stabilit miercuri seara de francezul Jacques Anquetil la Milano, riscă să nu fie omologat de Federaţia internaţională. La terminarea probei, Anquetil nu s-a prezentat imediat pentru controlul antidoping, cerînd ca acest control să fie efectuat la hotelul unde era cazat. Medicul italian însărcinat cu această operaţie nu a acceptat însă să se deplaseze la hotel. Controlul nu s-a mai putut face, astfel că materialele privitoare la recordul orei sînt incomplete.

Cronica zilei

EXPOZIŢIE DEDICATĂ SAVANTEI MARIA SKLODOWSKA-CURIE

În holul liceului „Nicolae Bălcescu” din Capitală a fost amenajată o expoziţie cu reproduceri şi diapozitive, dedicată mării savante Mariei Sklodowska-Curie. Expoziţia, pusă la dispoziţia ţării noastre de Comisia naţională poloneză pentru UNESCO, este prilejuită de împlinirea a 100 de ani de la naşterea Mariei Sklodowska-Curie, aniversare înscrisă în calendarul UNESCO pe acest an. O suită de 54 de panouri reconstituie drumul vieţii şi activităţii ilustrei savante, înfăşîşează aplicaţiile actuale ale descoperirilor sale.

La vernisajul expoziţiei, care a avut loc joi la amiază, au luat cuvîntul prof. Florin Ciuraru, director adjunct ştiinţific al Institutului de fizică atomică, membru al Comisiei naţionale române pentru UNESCO, şi Ryszard Hoszowski, secretar I al ambasadei R. P. Polone la Bucureşti.

Erau de faţă reprezentanţi ai conducerii Comisiei naţionale române pentru UNESCO, al Ministerului Afacerilor Externe, Sfatului popular al oraşului Bucureşti, precum şi Jean Louis Pons, ambasadorul Franţei, membri ai ambasadelor Franţei şi Poloniei la Bucureşti.

Expoziţia rămîne deschisă pînă la 8 octombrie a.c.

SPECTACOL DE GALĂ CU FILMUL „RĂZBOIUL SUBTERAN”

Cu prilejul Sărbătorii naţionale a Republicii Populare Chineze, Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă a organizat joi seara, la cinematograful „Republica” din Capitală, un spectacol de gală cu filmul „Războiul subteran”, producţie a studiourilor chineze.

Au luat parte Mihnea Gheorghiu, vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, Vasile Giuga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Octav Livezeanu, vicepreşedinte al Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, oameni de artă şi cultura.

Au fost prezenţi Li Bin, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze la Bucureşti, membri ai ambasadelor şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Înainte de spectacol a luat cuvîntul regizorul Iulian Mihiu.

(Agerpres)

vremea

Ieri în ţară: vremea s-a menţinut călduroasă, cu cerul variabil, mai mult senin în sud-vestul ţării. În Moldova şi Transilvania inopriabile au fost mai accentuate şi s-au semnalat plozi locale, mai ales sub formă de averse însoţite de descărcări electrice. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 14 grade la Cimpulung Moldovenesc şi 29 de grade la Calafat.

Timpu probabil pentru 30 septembrie, 1 şi 2 octombrie. În ţară: vreme în general frumoasă şi călduroasă, cu cerul variabil. Se vor semnala plozi izolate. Vîntul va sufla potrivit din sectorul nord-vest. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6 şi 16 grade, iar maximele între 18 şi 28 de grade. Dimineaţa ceaţă slabă. În Bucureşti: vreme în general frumoasă şi călduroasă, cu cerul variabil. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura se menţine ridicată.

Diagnostic şi reţete

După toate indiciile — apreciază comentarii din Viena — victoarea politică austriacă va sta în lumile ce urmează sub semnul preocupărilor generate de situaţia economică. Dacă părţile sînt năucite în ce priveşte formularea diagnosticului (unii folosesc termenii ca recesiune, slăbire a conjuncturii, stagnare, iar alţii vorbesc chiar de criză), specialiştii se menţin pe terenul faptelor şi consideră că situaţia nu poate fi văzută în roz, deoarece: — parlamentul trebuie să decidă asupra unui buget cu un deficit record; — unele întreprinderi şi chiar ramuri ale economiei au posibilităţi de desfacere reduse pentru dezvoltarea producţiei; — în sectorul turismului, care acoperă o mare parte a pasivului în balanţa comerţului exterior, se anunţă scăderi mari, semnificate mai ales în lunile iunie şi iulie; — criza cărbunelui a atins un punct de viraj şi se complică prin dificultăţile altor ramuri ale industriei extractive etc.

Consemnînd la sfîrşitul lunii august raportul întocmit periodic de Institutul austriac pentru cercetări economice, ziarul „Die Presse” scria: „Pe fondul conjuncturii nu se înregistrează nici o schimbare. Producţia industrială şi cîteva alte ramuri sensibile conjuncturii stagnează la nivelul anului trecut, economia în ansamblu creşte doar modest. O schimbare a conjuncturii nu se conturează încă în sens pozitiv, nici în sens negativ”. Pe sector, arată acelaşi ziar, se constată reduceri în industria cărbunelui (11 la sută) şi magnezitului (15 la sută), dar şi creşteri fată de 1966 — în chimia gresă (7 la sută), industria petrolieră (4 la sută), in-

dustria de prelucrare a lemnului (5 la sută). Mult discutată este situaţia landului Stiria, bogat în zăcăminte de cărbune şi minereu de fier şi, ca atare, cu o industrie siderurgică relativ dezvoltată. Aici, de asemenea, deosebită este situaţia cărbunelui, landul Stiria (a doua regiune a Austriei) este ameninţată de închiderea unor mine, de desfiinţarea a cinci pînă la şase mii locuri de muncă. Criza cărbunelui constituie numai un aspect al greutăţilor economice prin care trece Stiria, semne de recesiune înregistrîndu-se şi în întreprinderile sale care produc fontă şi oţel. În plus, minereul de fier suferă pe piaţa internă concurenţa celor importate de uzinele siderurgice din alte părţi ale Austriei la preţuri mai scăzute. Raportînd rezultatele acestei regiuni la situaţia economiei ţării, „Steirischen Statistik” constată: producţia industrială a Stiriei s-a micşorat în ultimele trei luni ale anului trecut cu 1,4 procente (concluziile sînt trase pe baza activităţii a 170 de întreprinderi tipice), în timp ce producţia industriei austriece a crescut cu 2,5 la sută; în comparaţie cu 1956 producţia industrială a fost în 1966 cu 31,8 la

sută mai mică în Stiria, dar cu 65 la sută mai ridicată pe ansamblul ţării; numărul celor ocupaţi în industrie a scăzut în 1966 în Stiria cu 1,6 la sută, iar în întreaga ţară numai cu 0,5 la sută.

Astfel nu e de mirare că landul Stiria e menţionat cel mai des în discuţiile ce au loc în ultima vreme la nivelul oficialităţilor federale, sindicatelor, partidelor politice, institutiilor de specialitate şi, ca un eou al lor, în presă. „Meru” mai prezintă — scrie săptămînalul „Die Furche”, referindu-se la Stiria — devine cererea de ajutor din partea statului, la care ar trebui să fie îndeobşte luate în consideraţie următoarele aspecte: alcătuirea ingenioasă de planuri, concepţii utile pentru schimbarea structurii şi mai departe, investiţii de perspectivă.”

După cum s-a anunţat în presă, profesorul dr. Stefan Koren, secretar de stat pentru coordonarea economică, a întocmit în timpul verii un concept strategic pentru ofensiva economică de toamnă. Iniţial, conceptul era pre-

gătit pentru a fi prezentat în luna septembrie, dar dificultăţile bugetare, aflate în prim plan, vor lăziza probabil punerea lui în discuţie. Doar să limiteze creşterea constantă a deficitului bugetar (pestru anul în care se aştează un deficit de aproape trei miliarde de şilingi), ministrul de finanţe Wolfgang Schmitz proiectează reduceri severe în sumele repartizate diferitelor resurse pentru anul 1968.

Conceptul ofensiv economic de toamnă n-a fost dat publicităţii, dar

în aşteptarea măsurilor oficiale anunţate pentru învierea conjuncturii, ceranţele de specialitate semnaleză, cum amintim „Die Presse”, pătrunderea în ţară, în ultima perioadă, într-o proporţie mai mare a capitalului străin. Problema atragerii de noi capitaluri a fost de altfel abordată şi cu prilejul recente vizite a premierului francez în Austria.

În linii mari, pe plan oficial se conturează în dezbatere două poziţii, fără o delimitare exactă între ele: una care ar da curs cererilor venite din regiunile cele mai atînte de dificultăţi economice, preconizînd o serie de măsuri şi alocări de fonduri din partea statului; alta — axată pe metoda clasică a investiţiei şi pătrunderii libere a capitalurilor, inclusiv a celor străine, urmîrind realizarea unor reţele imediate. Partidul socialist, prin aprilie 1966 participanţii la guvernare de coaliţie şi aliat cu ei în opoziţie, susţine necesitatea unei „a doua industrializări” a Austriei, prin îmbunătăţirea posibilităţilor de finanţare a investiţiilor pentru industrie, coordonarea pe timp îndelungat a investiţiilor în principalele sectoare de activitate. Un institut special creat ar trebui să adune la un loc fondurile disponibile şi să stimuleze investiţiile prin credite îel-

ceasta a dostrămat „mitul etalizării”. Desigur, este prematur să se facă aprecieri, dar din cele arătate de săptămînalul menţionat reiese că reţelele preconizate nu permit nimic bun oamenilor muncii, iar, pe de altă parte, tind să se renunţe la unele din măsurile luate după război în direcţia dezvoltării sectorului de stat.

În aşteptarea măsurilor oficiale anunţate pentru învierea conjuncturii, ceranţele de specialitate semnaleză, cum amintim „Die Presse”, pătrunderea în ţară, în ultima perioadă, într-o proporţie mai mare a capitalului străin. Problema atragerii de noi capitaluri a fost de altfel abordată şi cu prilejul recente vizite a premierului francez în Austria.

În linii mari, pe plan oficial se conturează în dezbatere două poziţii, fără o delimitare exactă între ele: una care ar da curs cererilor venite din regiunile cele mai atînte de dificultăţi economice, preconizînd o serie de măsuri şi alocări de fonduri din partea statului; alta — axată pe metoda clasică a investiţiei şi pătrunderii libere a capitalurilor, inclusiv a celor străine, urmîrind realizarea unor reţele imediate. Partidul socialist, prin aprilie 1966 participanţii la guvernare de coaliţie şi aliat cu ei în opoziţie, susţine necesitatea unei „a doua industrializări” a Austriei, prin îmbunătăţirea posibilităţilor de finanţare a investiţiilor pentru industrie, coordonarea pe timp îndelungat a investiţiilor în principalele sectoare de activitate. Un institut special creat ar trebui să adune la un loc fondurile disponibile şi să stimuleze investiţiile prin credite îel-

line. Criticînd proiectele şi măsurile oficiale, partidul socialist pune la îndoielă posibilitatea partidului populist guvernamental de a elabora o coordonare economică de perspectivă.

Pronunţîndu-se pentru lesirea din actualele dificultăţi economice fără a renunţarea de noi poveri pe umerii oamenilor muncii, Partidul Comunist din Austria recomandă asigurarea locurilor de muncă, îmbunătăţirea structurii industriale, a activităţii de cercetare, dezvoltarea întregii economii şi a comerţului cu toate ţările. Nu sînt oculte în discuţiile generate de situaţia economică nici problemele privitoare la integrarea vest-europeană. Membră a Asociaţiei zonei liberului schimb (A.E.L.S.), Austria duce de aproape doi ani negocierii pentru un acord cu Piaţa comună, care — după unii — ar putea asigura o soluţie pentru atenuarea dificultăţilor prin care trece Austria. Recenzînd de curînd cartea „Crisă integrării”, săptămînalul „Die Furche” subliniază însă ideea că „accelerarea ritmului de creştere a economiei şi exportului depinde în esenţă de cîli factori decît de apartenenţa la C.E.E. şi A.E.L.S.”. Sau cum s-a spus de curînd într-o discuţie televizată a cancelarului Klaus von Redaktorii se află unor zăre austriece: „dacă te ajută singur, atunci te ajută şi Dumnezeu”.

Ideea ca atare, formulată în moduri diferite, am înţeles-o exprimată în cercurile cele mai diverse. Ea ogîndeşte convingerea că soluţiile şi mijloacele pentru învingerea actualelor dificultăţi economice trebuie în primul rînd să le găsească Austria însăşi.

CORESPONDENŢA DIN VIENA DE LA PETRE STĂNCESCU

...rindu-se la Stiria — devine cererea de ajutor din partea statului, la care ar trebui să fie îndeobşte luate în consideraţie următoarele aspecte: alcătuirea ingenioasă de planuri, concepţii utile pentru schimbarea structurii şi mai departe, investiţii de perspectivă.”

După cum s-a anunţat în presă, profesorul dr. Stefan Koren, secretar de stat pentru coordonarea economică, a întocmit în timpul verii un concept strategic pentru ofensiva economică de toamnă. Iniţial, conceptul era pre-

